

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XV, NR. 160

<http://apostolul.slincam.ro>

Noiembrie
2013

15 ani de ÎNVĂȚĂMÂNT UNIVERSITAR la Piatra-Neamț

Filiala Piatra Neamț este o structură instituțională a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca, consacrată învățământului superior și cercetării, finanțată de la bugetul de stat, acreditată de Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare din anul 2004. Începând din anul 1998 și până în prezent, Colegiul Universitar de Muzică, Facultatea de Muzică și mai apoi Filiala Piatra-Neamț, a pregătit un număr de 317 absolvenți care activează în educație și cultură ca profesori, interpreți, membri în formații

Conf. univ. dr. **Constantin ANDREI**

Directorul Filialei Piatra-Neamț a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima”
(continuare în pag. 8)

DE LA GREVA JAPONEZĂ, LA GREVA GENERALĂ?

Interviu cu dl. **Gabriel Ploscă**, președintele Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ Neamț

Domnule Gabriel Ploscă, vrem-nu vrem, periodic, activitatea sindicală are cote efervescente. Se pare că tocmai traversăm una, cu un posibil final radical. Ne-am obișnuit să ne tot împiedicăm de piscică, fără a încerca să-i rupem coada și s-o punem cu botul pe labe. Ce facem?

Așa cum a hotărât Colegiul Național al Liderilor al Federației Sindicatelor Libere din Învățământ, toate organizațiile sindicale afiliate la această federație au declanșat greva de tip japonez – fără încetarea activității didactice – în zilele de 21, 22 și 23 octombrie. Această acțiune de protest a avut loc și în județul Neamț în majoritatea unităților școlare, peste 80% din colegii noștri care au purtat banderolele pe brațul stâng dând un semnal clar către Guvern că ac-

țiunile noastre revendicative trebuie luate în serios. Ne-a bucurat și faptul că, mai mult ca oricând, colegii noștri și-au dat seama că acum este nevoie de solidaritate și fermitate în acțiune. A urmat apoi mitingul de protest de pe 6 noiembrie de la București unde au participat aproximativ 10.000 de colegi din toată țara, miting încheiat cu un marș de protest din Piața Victoriei, în Piața Constituției din fața Parlamentului României.

Asta a văzut și apreciat toată lumea...

Trebuie să precizez musai că, în timpul desfășurării mitingului, președintele Federației, Simion Hăncescu, împreună cu mine și cu un coleg, președintele sindicatului din Dâmbovița, care are și calitatea de vicepreședinte al Federației, am depus la Guvern un Apel în care ne prezentăm practic revendicările. Acest apel a fost însoțit însă de mai multe mii de semnături din partea colegilor din toată țara. Apoi am fost primiți

A consemnat

Mircea ZAHARIA
(continuare în pag. 2)

Proiectul Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație, la final

Iată că ne apropiem de finalul perioadei de implementare a proiectului citat în titlu și, practic, la sfârșitul acestei luni vor avea loc ultimele activități remarcabile. Deși proiectul se încheie acum, vom mai avea efectiv și alte activități de diseminare a rezultatelor. Mai multe activități vor asigura sustenabilitatea proiectului prin funcționarea în continuare a sitului și platformei www.equql.ro.

Pe 28 noiembrie, la Piatra-Neamț, va avea loc un seminar de bune practici la care vor participa alături de cei 30 de colegi ai noștri care

au fost în vizite de studiu în perioada 7-11 octombrie în Spania și Italia, experți români, dar și experți ai partenerilor transnaționali, respectiv Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere din Învățământ Bistrița Năsăud, Fundacion y Educacion Integral S.L., Fondazione IKAROS, TILS România SRL, Camporlecchio Educational. Mai mult decât atât, și-au manifestat dorința de a fi prezenți la acest seminar șefa Comisiei de egalitate de șanse și de gen din Confederația Sindicatelor Europene din Educație, un reprezentant al sindicatelor din Olanda

și, de asemenea, președintele sindicatelor din învățământ din Republica Moldova. Iată o prezență impresionantă la Piatra-Neamț, cu o prezență care obligă.

Astfel, pe lângă seminar, intenționăm să prezentăm și două-trei școli din Neamț, pentru ca partenerii noștri transnaționali să-și poată face o idee despre școala românească. Ce se va întâmpla în cadrul acestei sesiuni de bune practici? În primul rând vom evidenția aici bunele practici pe care colegii noștri le-au identificat

(G.P.)

(continuare în pag. 3)

De la greva japoneză, la greva generală?

(urmare din pag. 1)

de către ministrul Educației, împreună cu doamna ministru pentru Dialog social și unul dintre consilierii primului ministru. Am avut o discuție de jumătate de oră pe baza revendicărilor noastre. I s-a spus că în bună măsură cererile noastre sunt îndreptățite, că se încearcă să se găsească soluții pentru rezolvarea lor, dar că trebuie să avem răbdare pentru că lucrurile nu se pot rezolva peste noapte. Noi am replicat spunând că am avut răbdare, că răbdarea noastră s-a cam terminat și că, dacă înțelegem că lucrurile pot fi trenate pentru rezolvarea unor probleme care presupun suport financiar, există lucruri care se pot rezolva gratuit: debirocratizarea și depolitizarea învățământului sau aducerea unor precizări la Legea Educației Naționale, prin emiterea unor metodologii de aplicare corectă a legii. Pentru că, așa cum stau lucrurile acum, Legea Educației este ca o minunată cutie de conserve pe care toată lumea o adulmecă, dar nimeni nu știe cu ce s-o deschidă...

Cred că niște bani pentru susținerea învățământului ar fi un început bun...

La rectificarea bugetară din octombrie s-au alocat ceva bani care acoperă practic salariile cadrelor didactice până la sfârșitul anului și plata hotărârilor judecătorești. Profit de această ocazie și atrag încă o dată atenția asupra faptului că școlile trebuie să facă demersurile necesare pentru recuperarea acestor bani. Pentru că, dacă nu se urmează o procedură clară, deja cunoscută, banii, în loc să ajungă în buzunarele celor îndreptățiți, se pot

întoarce la bugetul statului. Revenind la întâlnirea de la Guvern, toată lumea a rămas ușor dezamăgită: noi pentru că nu am rezolvat nimic concret, guvernării pentru că au trebuit să suporte o reacție mai dură, mai colorată a celor care protestau în piață. S-a folosit apelativul „mincinoșilor”, termen care a devenit unul generic pentru fiecare guvernare, toată lumea promițând marea cu sare înainte de câștigarea alegerilor.

Și de această dată, fără să fim în prag de alegeri, există zvonuri – că declarații oficiale nu le pot zice – că bugetul viitor va mai calma nivelul de trai al dascălilor. Adevărat?

Nu. Proiectul de buget a plecat de la Guvern la Parlament fără ca doleanțele noastre

să se regăsească acolo. Din ceea ce știm, bugetul viitor nu este mai mare decât cel al anului trecut, dar se vorbește despre alocarea a încă unui miliard de lei pentru plata ho-

tărârilor judecătorești. Cert este că ne aflăm încă o dată în fața unei improvizații, cert este că în 2014 nu vor fi bani mai mulți pentru plata salariilor, pentru condiții mai bune de muncă pentru profesori și de învățătură mai bună pentru elevi. Nu va exista, de asemenea, un suport financiar pentru redobândirea unor drepturi pierdute odată cu apariția Legii 1. Și aici mă refer la micșorarea normei didactice cu două ore pentru cei care au peste 25 de ani vechime și gradul 1, mă refer la reintroducerea građației de merit pentru auxiliari. Noi am cerut insistent mărirea salariului pentru personalul nedidactic. Văd că se încearcă să ni se spună acum că vom primi 10% pentru personalul didactic debutant. Cert este că dacă grila de salarizare nu se duce în sus pentru toată lumea, vom asista la o aplatizare a grilei (cei care primesc 10% o să-i ajungă pe cei cu 10 ani vechime) și vor apărea noi nemulțumiri – normale din punctul nostru de vedere.

Viitor de aur, țara noastră nu are...

În ideea deblocării acestei situații, Federația Sindicatelor din Învățământ va avea o întâlnire pe 21 noiembrie la Palatul Parlamentului (N.R. la acea dată revista noastră se va afla deja la tipar) o întâlnire între Colegiul Național al Liderilor cu primul ministru, care sperăm să fie prezent, cu ministrul Educației – Remus Pricopie, cu ministrul de Finanțe – Daniel Chițoiu și cu șefii Comisiilor de Educație din ambele camere ale Parlamentului. Practic, în această întâlnire desfășurată sub genericul „Salvați învățământul”, noi sperăm să ne facem auziți de la masa tratativelor pentru că, dacă nu se alocă bani pentru educație, nu se pot stopa deingolada și prăbușirea învățământului românesc.

Mă întreb cât de tare e bătut în cuie acest proiect de buget pentru anul viitor. Și mi-e temă de orice optimizare a lui, știut fiind că în România mai binele a fost mereu dușmanul binelui...

Nu va fi vorba de o modificare esențială a bugetului – el e doar o schiță, un proiect – ci de intervenții asupra lui, în Parlament. Așa stau lucrurile acum, și dacă ele nu se schimbă, noi, în Colegiul Național al Liderilor, ne vom gândi ce se poate întreprinde în viitor. E posibil să ajungem chiar la soluția grevei generale, dar pentru asta trebuie să ne consultăm cu toți colegii noștri și trebuie să fim atenți la respectarea tuturor pașilor legali.

Estimați o dată pentru ieșirea pe baricade?

Deocamdată nu pot să dau un răspuns. Va trebui să ne adaptăm din mers la situația nou creată.

□ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Stimați prieteni, adunați într-o cinstită aniversare a unei ctitorii ce a împlinit în această toamnă șaiszeci de ani, dragă inimilor noastre, îngăduiți-ne să vă adresăm, alături de un frățesc salut, câteva cuvinte de departe. Speranța noastră era să le rostim aici, între oamenii pe care i-am prețuit, între foștii noștri elevi, între colegii de cancelarie, dascăli de frunte ai școlii românești. Dar suntem prea departe și vestea despre această sărbătoare ne-a venit prea târziu.

Liceul din Bicz, la 60 de ani

La 15 septembrie 1953, în prima zi de funcționare a liceului, Vsevolod Ruga, directorul secției serale, prima care lua ființă, m-a prezentat pe mine, Mihai Mancaș, elevilor seraliști, în prima mea oră de curs. Cei mai mulți mă depășeau ca vârstă, eu având doar douăzeci de ani. Unii dintre cei tineri aparțineau categoriei damnate atunci: erau copiii „dușma-

nilor poporului”, aduși aici cu domiciliu forțat, să fie „reeducați” prin muncă fizică. Între ei, Rodica Dumitrescu, fiica aghiotantului regal Anghel Dumitrescu, cel care îl arestase pe mareșalul Ion Antonescu în ziua de 23 august 1944. Alături de ei, tinerii muncitori, localnici sau veniți din toată țara, să construiască barajul marii hidrocentrale de la Stejaru.

Chiar înainte de a intra în localul frumos al școlii, îl cunoscușem, în curte, pe dragul meu Aurel Popa, care mă întrebase în ce clasă m-am înscris. Alături de strălucii mei colegi de cancelarie, cărora le păstrez o permanentă prețuire și vie amintire, și eu, Alexandrina Mancaș, am avut șansa să slujesc această școală prestigioasă din Bicz vreme de

15 ani. Și eu făceam parte din „dușmanii poporului”, tatăl meu fiind deținut politic în lagărul de la Dodeni. În acei ani, exclusă din facultate, am funcționat ca profesor de educație fizică, dar și de desen tehnic, alături de neuitatul Mihai Adamescu și de Ernest Radulian, ridicând sportivi de înaltă clasă. Și la sport, ca și în toate privințele, liceul nostru era fruntaș în regiunea Bacău, luptând de la egal la egal cu marile licee din Bacău, Roman și Piatra.

Proiectul Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație, la final

(urmare din pag. 1)

În timpul vizitelor de studii în Italia și Spania și, în același timp, vom veni cu modele de bune practici din România. Nu neapărat ca propuneri pentru parteneri, ci ca propuneri de generalizare în sistemul de învățământ din alte părți din țară. Noi am văzut lucruri interesante acolo și sperăm să le arătăm și noi că trăim într-un spațiu binecuvântat și că, în sistemul de învățământ românesc, mai sunt și lucruri bune. Încă.

A doua zi, pe 29 nov. se va desfășura conferința finală, conferința de închidere a proiectului nostru, la care vor participa în afară de cei care au fost la seminarul de bune practici și alți invitați din instituțiile locale: în primul rând, Inspectoratul Școlar al Județului, Consiliul Județean, Consiliul Local... Vom încerca, de asemenea, să-l avem în rândul nostru pe Liviu Marian Pop care, înainte de a fi senator și ministru, a lucrat și el la acest proiect.

Precizăm aici că această conferință își propune să prezinte rezultatele proiectului nostru, produsele muncii noastre, adică „Ghidul privind egalitatea de șanse și de gen în România”, minighidul, broșura „Equal”, revista „Apostolul” care a publicat mai multe Newslettere ș.a.

Un alt obiectiv al conferinței, un obiectiv general al proiectului este acela de a desfășura activități în parteneriat. A fost un obiectiv ușor neglijat, un lucru despre care s-a vorbit mai puțin, dar asupra căruia trebuie insistat tocmai ca să învățăm să lucrăm nu numai cu parteneri

români ci și cu parteneri transnaționali. E o muncă frumoasă dar dificilă, pe care am învățat-o și pe care ne-am bucura să-o învețe și alții. Au fost implicați în acest proiect 7 parteneri români și străini și fiecare a avut de învățat câte ceva. E o experiență pe care, sper, s-ar putea s-o fructificăm și altădată.

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

Nu vă scriem acum doar pentru că am fost oameni ai școlii acesteia, nici fiindcă aici, alături de unii dintre dumneavoastră, am trăit cei mai frumoși ani ai tinereții noastre și acea dramatică epopee, plină de măreție și udată de sudoare și de sânge, construirea marii hidrocentrale. Anii tinereții și prietenii mai apropiați ca frații nu se uită! Vă trimitem acest mesaj într-o neuitare celor de la început, aproape toți plecați în veșnicie, ale căror nume ar

Liceul din Biczaz, la 60 de ani

trebui săpate în piatră, căci liceul a împlinit, iată, 60 de ani și uitarea a început demult a lucra. Este prea bogată istoria acestei instituții, vârsta ei a devenit respectabilă și a venit timpul înființării unui muzeu care să le spună mereu generațiilor ce se succed că istoria nu începe cu ei, cum nu a început nici cu noi, cei din 1953, nici cu voi, cei de azi, po-

vestea școlii bicăzene fiind mult mai lungă, dar din păcate puțin cunoscută. Îi aducem un respectuos omagiu doamnei profesor emerit Veronica Mihăilescu, cea care, alături de soțul său, profesorul Vasile Mihăilescu, se numără între ctitori. Din cei de atunci, din prima zi, doar noi viețuim încă, din voia Celui de Sus.

De aici, din inima Fran-

ței, toate gândurile ni se îndreaptă către liceul tinereții noastre, către toți profesorii și spre toți elevii care au dus faima școlii lor în toată țara și peste frontarii, spre bicăzenii cu care am împărțit și pâinea pe cartelă și marile bucurii, irepetabile în istoria locului, către prieteni și cunoscuți. Ei au creat și susțin nu doar un munte de beton, barajul, ci o istorie de la-

crimi și de lumină! Iar domniilor voastre, cei care sărbătorii împlinirea a 60 de ani ai liceului, concetățeni și oaspeți, vă trimitem urarea de a continua cu tenacitate și speranță ceea ce am pornit noi în anii 50 ai veacului trecut!.

Vivat, crescat, floreat, Alma Mater Bicăzeșis!

*Alexandrina Camelia
și Mihai Emilian
MANCAȘ*

Octombrie 2013,
Nevers, Franța

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

ID 63072

Activitatea 5.2: Organizarea a două vizite de studiu în Italia și Spania

Buletin informativ nr. 24

Programul vizitei de studiu în Italia

Ziua 1:

- Sosire la Bergamo – acomodare;
- Vizitarea sediului Fundației Ikaros din Bergamo, Via Casalino 18;
- Prezentarea Fundației Ikaros, a sferei de preocupări și a partenerilor Fundației; Salutul președintelui IKAROS, Massimiliano Marcelini;
- Masă rotundă privind situația activităților proiectului Equal – ID 63072;
- Prezentarea programul vizitei de studiu, obiective, centre de interes;
- Turul orașului Bergamo – vizitarea câtorva repere istorice;
- Analiza activităților zilei.

Ziua 2:

- Întâlnire cu reprezentanții entităților publice ce se ocupă de promovarea principiului egalității de șanse pentru a avea o imagine de ansamblu a priorităților, politicilor publice, oportunităților regionale și naționale, precum și asupra principalelor acțiuni întreprinse de aceste instituții;
- Întâlnire cu Tatiana Biagioni, Consilier egalitate de șanse Provincia di Milano;
- Întâlnire cu Cristina Stancari, Consilier egalitate de șanse Primăria din Milano;

• Turul orașului Milano. Vizitarea Universității Milano, a Bibliotecii Universitare Milano;

- Plecare la Pavia – Vizitarea mănăstirii Certosa di Pavia – monument secolul XIV;
- Analiza activităților zilei.

Ziua 3:

Vizita de studiu din Bergamo a fost centrată mai mult pe asociația IKAROS în special misiunea, activitatea și structura acesteia.

- La unul dintre sediile fundației, **Abbazia di San Paolo D'Argon**, monument din sec XI, Roberta Bergamaschi a prezentat în cadrul

work-shop-ului din cursul dimineții, activitățile desfășurate de Ikaros în colaborare cu partenerii instituționali, modul de cooperare și serviciile destinate persoanelor cu cerințe speciale, cu scopul de a oferi sprijin persoanelor aflate în condiții defavorizate. Au avut loc întâlniri cu psihologi, terapeuți și asistenți sociali, care au prezentat cazuri concrete și metode de intervenție, care să constituie exemple de bună practică în procesul de învățare.

• A fost vizitat **Instituto Tecnico Superiore**, instituție de învățământ ce ființează în sediul renovat al Abbatiei, prin fonduri regionale, locale, private și donații, direct susținută de factori economici din regiunea Lombardia. Formarea tinerilor se desfășoară prin metode și mijloace moderne (proiecte, softuri educaționale, tablete etc);

- Vizitarea **Grupului de școli Grumellodel Monte** ce își desfășoară activitatea în parteneriat

cu Fundația IKAROS. A avut loc o întâlnire cu directorul Luca Nobili. Au fost prezentate proiecte ale elevilor de la clasele de Web Design, Electronică și Electrotehnică. După vizitarea școlii, atelierelor, laboratoarelor și sălii de sport profesorii au fost invitați la masa de prânz, integral pregătită de elevii de la clasa de bucătări nivel 2 și 3. De remarcat implicarea comunității în actul educațional (ONG-uri, biserica, primărie etc.) dar și a reprezentanților societăților comerciale (patroni, șefi de departamente care devin în timpul liber profesori, mentori ai elevilor);

• În a doua parte a zilei participanții au fost găzduiți de Centrul de Formare Profesională Ikaros **Scuola de Calcio**, unde a avut loc o întâlnire cu directorul Centrului Lucio Farè și profesorii din Centru. Întâlnirea a relevat principalele direcții de dezvoltare a școlii, partenerii și tipurile de susținere (ONG-uri, fonduri private, fonduri regionale și naționale, implicarea măicuțelor în administrarea școlii, profile, competențe formate). Totodată s-au discutat aspecte legate de corelarea școlară – comunitate, orientarea școlară și profesională, inserția pe piața muncii. Profesorii școlii au prezentat câteva metode și strategii de învățare asistate de softuri educaționale moderne. La final, profesoarele au fost invitate la cabinetul clasei Coafură/manichiură

unde au avut oportunitatea de a fi aranjate de elevele cursante din anul terminal, iar profesorii au fost invitați la Atelierul auto;

• Întâlnire cu reprezentanții Fundației IKAROS, profesorii centrului, reprezentanți ai comunității, moment propice pentru un schimb de impresii, întrebări și aprecieri asupra celor vizitate;

- Analiza activităților zilei.

Ziua 4:

În ziua dedicată Bresciei s-a abordat tematica egalității de șanse la locul de muncă.

• În prima parte a zilei a avut loc o întâlnire cu reprezentanți ai **Asociației Aifos** (Asociația Italiană a Formatorilor și Operatorilor de Securitate în Muncă), promotoare a proiectului Comitetului Femeilor „SheriSangji” ce are drept

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

ID 63072

scop promovarea tematicilor de siguranță la locul de muncă și în viața privată. Au fost pre-

zentate legislația în domeniu, preocupări și oportunități pe piața muncii, moduri de operare;

- Partea a doua a întâlnirii a fost rezervată discuțiilor legate de securitatea la locul de muncă corelată cu promovarea egalității de șanse și gen, asemănări și discordanțe, proiecte de viitor;

- Repere culturale ale Lombardiei (Brescia, Milano) tur oraș cu ghid, Cenacolo Vinciano, Santa Maria delle Grazie, Duomo di Milano, Palazzo Sforzesco, Galerii;

- Analiza activităților zilei.

Ziua 5:

În ultima zi a vizitei de studiu din Italia participanții au fost implicați în work shop cu activități de grup, pe tematica egalității de șanse astfel încât lucrurile abordate în zilele anterioare să nu rămână doar la nivel abstract.

- Prima activitate a fost coordonată și gestionată de un profesor ce a colaborat cu **Ikaros** în cadrul proiectului „Learning Week”;

- A doua activitate a constat într-un work shop la sediul central al Ikaros – Via delCasalino, Bergamo;

Aspecte urmărite: Repere diferențiale între România și Italia, aspecte care au impresionat în mod deosebit și pot deveni exemple de bună practică în România, modalități de implementare a bunelor practici din Italia, în țara noastră, proiecte și parteneriate previzionate.

Activitatea s-a desfășurat pe 3 grupuri de lucru pe regiuni: NE – raportor Bogos Verona, NV – raportor Ivan Victor, București-Ilfov – raportor Diaconescu Mihaela.

Fiecare grup de lucru a prezentat viziunea proprie privind aspectele menționate.

La finalul prezentărilor, d-na Benedetta Bergamanschi și d-l Andrea Bianchi au subliniat trăsăturile comune ale aspectelor prezentate de echipe, precum și diferențierile datorate zonelor geografice, particularităților socio-economice.

Discuțiile purtate între parteneri au subliniat atât particularitățile socio-profesionale, cât

și cele ce țin de mentalități, tradiții, experiențe.

Obiectivele proiectului nu numai că au fost atinse, dar am văzut cu toții că oamenii cu vârste, culturi, specializări diferite pot avea puncte de vedere ce formează punți trainice. Într-un domeniu atât de sensibil ca cel al nediscriminării, al oferirii de egalitate de șanse și de gen,

puntea este în construcție și ține doar de noi în a definitivă realizarea ei. Proiectele și parteneriatele viitoare, vizând implementarea unor noi metode și strategii de învățare, facilitarea accesului egal la informație pentru tineri, dezvoltarea sistemelor de sănătatea și securitatea muncii în instituțiile de învățământ, schimburi de elevi, formarea competențelor în învățământul profesional și vocațional sunt doar câțiva piloni previzionați ca în viitor să susțină o colaborare de durată.

- Analiza activităților zilei;
- Vizitarea Città Alta Bergamo;
- După cină, întâlnirea finală a fost mar-

cată de salutul președintelui IKAROS Massimiliano Marcellini, de impresiile și amintirile membrilor echipei de proiect, de mulțumirile adresate partenerilor.

Prof. Mihaela DIACONESCU
Colegiul Tehnic de Aeronautică
„Henri Coandă” București

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

Miercuri, 6 noiembrie 2013, 10000 de oameni ai școlii din toată țara, au manifestat la București, în fața Guvernului. Ce-au cerut? Ca de 23 de ani încoace – RESPECTAREA LEGII! Oare mai există undeva în Europa o categorie de cetățeni, care să facă de două decenii greve și mitinguri pentru ca legile din țara lor să fie respectate? Nu e cazul, pentru că acolo „unde-i lege, nu-i tocmeală” și de-aia ei trăiesc bine, iar noi murim rău.

Nimic din ceea ce aveau pe lista de revendicări nu s-a putut rezolva, nici măcar sub formă de promisiuni pe termen mediu sau lung, adică:

- Revenirea la norma de 16 ore pentru cei cu peste 25 ani vechime

- Plata doctoratului
- Creșterea salariului personalului nedidactic și didactic –auxiliar (care este de 500 de Roni)

De râsu-plânsu curcilor

Decalogul lui Chomsky

- Deblocarea posturilor
- Reintroducerea salariului de merit
- Pensionarea la o vârstă care să le permită profesorilor să plece de la catedră după 30 de ani de activitate și nu să cadă de la catedră, după 40 de ani.

- Alocarea celebrului 6% din PIB pentru educație

Și multe altele, care ar fi făcut posibilă redobândirea demnității acestei profesii, atât de dificilă. Cred că-și râd în pumni și Odiosul și Sinistra.

Știu că România este deja o țară autoperiferizată, iar învățământul, din prioritate națională (vezi Constituția), a ajuns la fel ca țara, dar mai nutream o speranță văzând textul benelor de pe blocuri: „Dreptate până la capăt”; nu știam acum un an că e vorba de capătul puterii și răbdării noastre mioritice.

Iar ne gândim cum să plecăm din sistem undeva, unde să putem trăi decent din muncă cinstită.

Viespea DIDA
(continuare în pag. 6)

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

ID 63072

Activitatea 5.2: Organizarea a două vizite de studiu în Italia și Spania

Buletin informativ nr. 25

Programul vizitei de studiu în Spania

Luni, 7 octombrie 2013

Sosire în Madrid, deschiderea oficială a activităților de lucru, stabilirea programului, vizitarea orașului.

Marti, 8 octombrie 2013

Primire oficială la PRIMARIA DIN CHINCHÓN.

La 45 de kilometri de capitala Spaniei, suntem așteptați de oficialitățile din CHINCHÓN, în sala de ședințe a Primăriei.

Doamna primar ne face o scurtă introducere în istoricul zonei, localitate destul de mică

cu un număr de 5400 de locuitori, dar o localitate foarte primitoare și cunoscută ca fiind o importantă zonă turistică, în special prin coridorele organizate aici de două ori pe an, vara și toamna. Doamna primar este interesată de proiectul nostru privind egalitatea de șanse, proiect

derulat în parteneriat cu Spania și Italia; ne prezintă în primul rând organizarea instituției pe care o reprezintă, insistă pe rolul femeilor de aici și subliniază că în Chinchón, mandatul dumneaei reprezintă cel de-al patrulea mandat câștigat de o femeie.

Suntem însoțiți apoi la ȘCOALA CARPE DIEM DIN CHINCHÓN.

Domnul director ne primește în biblioteca din școală și după o scurtă prezentare a instituției pe care o conduce ne răspunde la toate întrebările noastre, privind sistemul de educație din Spania.

Profesorii au un număr de 20 de ore pe săptămână și alte 10 ore pe care le petrec la școală, pentru a-i ajuta pe elevii care au probleme de învățare, o oră alocată dirigenției și o oră este alocată consilierii pentru părinți. Spre marea noastră surprindere, am aflat că noțiunea de definitivat sau grade didactice aici nu există. Oricine dorește o creștere salarială trebuie să

parcurgă programe de formare, într-o perioadă de 5/6 ani cu credite care se transformă în venituri suplimentare.

Statutul profesorilor este acela de funcționar public iar salarizarea sa depinde de mai mulți factori, profesorii din Spania având salarii diferite în funcție de zonele și comunitățile unde aceștia lucrează.

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

(urmaare din pag. 5)

Pe zidul Berlinului stă scrisă că „Evadarea este cea mai bună metodă de destabilizare a dominației”... și uite-așa am ajuns în același punct de dinaintea alegerii, când președintele ne sfida cu replica „dacă nu le convine, să plece!”.

Dar de ce este asta singura soluție găsită de stat? De ce nu-i pasă guvernării că ne-a sărăcit și ne-a umilit, că legile sunt împotriva noastră, că în spațiul școlar elevii au doar drepturi, iar profesorii doar obligații, că în haosul creat de sus se profilează condițiile sfâșierii reciproce de jos, ca în cuvintele lui Mirabeau din 1789 „E cineva mai detestabil decât călăul? E sluga călăului?”.

Lăsați-ne și pe noi să trăim măcar frumos,

dacă n-ați fost în stare să ne înlesniți să trăim bine. Nu mai induceți panică și nu mai înșerați frici, nu mai cultivați culpa și nu mai promovați non-valoarea; nu ne mai ocupați mintea cu sar-

De râsu-plânsu curcilor

Decalogul lui Chomsky

cini stupide și nu ne mai îngropați în hârtii, rapoartări, statistici și dosare, ca să nu mai avem timp să gândim, să comunicăm liber, să visăm, să ne bucurăm...

Acestea toate sunt ori sminteli fără noimă ale unei lumi în declin, ori și mai grav, reîntoar-

cerea la metodele de manipulare draconică, folosite cu succes în anii din tristă amintire din „lagărul comunism”.

Iată cât de actual poate fi, din păcate, Decalogul lingvistului american NOAM AVRAM CHOMSKY, inițiator al gramaticii transformasional-generative, scris la mijlocul secolului trecut, cu referire la raportul istoric dintre putere și popor. Credeți că azi s-a schimbat ceva? Găsiți vreo asemănare cu România contemporană?

1) Poporul trebuie aibă mereu mintea ocupată cu altceva decât problemele adevărate

2) Poporul trebuie să perceapă conducătorii drept salvatori ai națiunii

3) Poporul trebuie permanent pregătit pentru ce e mai rău

PROMOVAREA PRIN ACTIVITĂȚI INOVATOARE A EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI DE GEN ÎN CADRUL ORGANIZAȚIILOR PARTENERILOR SOCIALI, CU ACCENT PE INSTITUȚIILE DE EDUCAȚIE

ID 63072

După vizita școlii, suntem însoțiți la Catedrala „Nuestra Señora de la Asuncion”, la teatrul „Lope de Vega” și ne este prezentată istoria castelului De Los Condes.

Masa tradițională de prânz este un alt prilej pentru noi de a afla câteva detalii ale istoriei pline de evenimente a Spaniei.

Ziua se încheie cu vizitarea grădinilor din Aranjuez.

Miercuri, 9 octombrie 2013

Ne deplasăm cu autocarul spre renumitul oraș Toledo, oraș care se găsește în centrul Spaniei și capitala provinciei cu același nume, făcând parte din provincia autonomă Castilla – La Mancha. Orașul este situat pe marginea dreaptă a râului Tajo, pe o colină aflată la 100 m altitudine față de râu.

Primul obiectiv al vizitei noastre, este Colegiul Public din Ciudad de Toledo, unde suntem primiți de directorul școlii și de oficialitățile orașului. Suntem impresionați de dotările colegiului, de dăruirea întregii comunități care se implică în mod real pentru a oferi copiilor cu cerințe educative speciale o șansă de a se integra în societate, după terminarea studiilor.

La un număr de 100 de copii cu probleme de autism, paralizie cerebrală, sau probleme mai puțin grave, sunt 100 de profesori și personal calificat ce se dedică în totalitate acestora pentru a le oferi egalitate de șanse.

Vizităm și o școală generală normală în care se încearcă integrarea a 5 copii cu probleme de autism, de nivel primar. Copiii au program special, spațiu de joacă amenajat, și sunt în permanență însoțiți de un profesor la clasa cu regim de predare normal.

Am întâlnit-o aici o fetița plecată din România în urmă cu 7 ani, care vorbea perfect românește și care ne-a fost prezentată ca fiind

unul dintre cei mai buni elevi ai școlii.

Joi, 10 octombrie 2013

Întâlnire cu reprezentanții sindicatului profesorilor din Madrid.

Vineri, 11 octombrie 2013

Întâlniri la Federația Comunității din Madrid – Asociația Taților și Mamelor.

Întâlnire la Asociația Femeilor Abuzate.

Sâmbătă, 12 octombrie 2013

La fiecare 12 octombrie, spaniolii celebrează Ziua Națională a Spaniei.

În fața hotelului se făceau pregătirile pentru parada ce urma să aibă loc.

Din păcate, noi ne pregăteam de plecare.

Prof. Margareta MANCAȘ
Liceul Teoretic Roznov

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

4) Poporul trebuie să creadă că și ceea ce guvernele îi pregătesc spre a trăi mai rău este tot pentru binele său

5) Poporul trebuie să aibă o gândire care să nu-i permită sesizarea legăturii dintre cauze și efecte

6) Poporul trebuie dezobșnuit să problematizeze realitatea și să acționeze sub impulsul emoțiilor

7) Poporul trebuie obișnuit cu satisfacții ieftine, care

să-i ocupe timpul și să-l demotiveze în atingerea unor idealuri

8) Poporul nu trebuie să

10) Poporul nu trebuie să creadă în existența strategiilor și mijloacelor oficiale de manipulare

În fine, să le amintim zic, înțeleptul sfat adresat de vizionarul Simion Bărnuțiu diriguitorilor acestei țări de atunci ... și de acum:

„Politicieni, țineți cu poporul, ca să nu ră-tăciți calea!”

... poate încă nu-i prea târziu să ne-auziți?!

... poate că mai vin și alte alegeri!?

De râsu-plânsu curcilor

Decalogul lui Chomsky

aibă acces la mijloace de informare completă, exactă, corectă și obiectivă

9) Poporului trebuie să-i fie indus spiritul turmei

15 ani de ÎNVĂĂMÂNT UNIVERSITAR la Piatra-Neamț

(urmare din pag. 1)

Camerale, filarmonici sau teatre de operă din țară și străinătate.

Dincolo de împlinirea misiunii sale didactice, Filiala Piatra Neamț a fost și rămâne un spațiu al cercetării și creației artistice, profesori și studenți contribuind prin munca lor susținută la câștigarea unui binemeritat prestigiu în rândul instituțiilor de învățământ și cultură nemțene.

Stagiunile de concerte susținute în cei 15 ani de la înființare la Piatra Neamț și Onești, participările la evenimentele muzicale naționale (Cluj Napoca, Iași, Bacău, Ploiești, Brașov, Roman și Târgu Neamț), precum și cele două asociații înființate în anul 2006:

Asociația Culturală „Vasile Spătărelu” și Asociația Culturală „Festivalul Internațional de Percuție Piatra Neamț”, vin să confirme valoarea culturală și educațională a instituției noastre.

La acest ceas aniversar, privesc cu bucurie și emoție în urmă, la profesorii clujeni, nemțeni, ieșeni, băcăuani precum și la cei care astăzi din păcate nu mai sunt alături de noi, care cu mult devotament și căldură sufletească au contribuit la educarea studenților noștri atât din punct de vedere muzical cât și ca viitori oameni de cultură.

În aceste zile încărcate de emoția momentului aniversar, doresc să adresez colegilor mei cadre didactice, absolvenților și studenților Filialei Piatra Neamț, felicitările mele pentru activitatea didactică și artistică valoroasă desfășurată până în prezent și totodată o spornică și îndelungată existență pe minunatele meleaguri nemțene.

***

Deschiderea manifestărilor a fost făcută de CONCERTUL ANSAMBLULUI DE PERCUȚIE (miercuri, 30 octombrie).

A urmat, joi, 31 octombrie, FESTUM ALUMNI un recital vocal-instrumental al absolvenților Filialei Piatra-Neamț a Academiei de Muzică „Gheorghe Dima”. Sărbătorirea celor 15 ani de existență a Filialei Piatra-Neamț a Academiei de Muzică a mai fost marcată de lansarea volumului AL NOSTRU VASILE SPĂTĂRELU prezentat de Gheorghe Bunghez, Vasilica Stoiciu Frunză, Cristian Mișievici. A urmat un CONCERT OMAGIAL VASILE SPĂTĂRELU la a cărui reușită și-au dat concursul: Raluca Rad, Gabriela Pepelea, Mihaela Spiridon și Corul de cameră al Filialei Piatra-Neamț a Academiei de Muzică. Dirijor, Kalló Ildikó (vineri, 1 nov). (Red.)

Al nostru Vasile Spătărelu

S-a născut la 21 aprilie 1938, în comuna Târna Mehedinți, jud. Caraș Severin. A fost elev al liceelor de muzică din Craiova, Brașov și Timișoara. A urmat cursurile Conservatorului bucureștean, cu Ioan D. Chirescu – teorie și solfegeii, Gh. Dumitrescu – armonie, Alfred Mendelssohn și Anatol Vieru – compoziție și orchestrație, George Breazu – istoria muzicii.

În anul 1963 a venit la Iași, ocupând postul de preparator și asistent la catedra de contrapunct și forme muzicale la Conservatorul George Enescu. De atunci, viața și activitatea sa au rămas nedespărțite de capitala Moldovei.

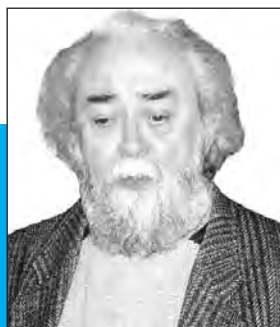
În 1972 a preluat conducerea nou înființatei clase de compoziție, creând timp de mai multe generații de studenți, o școală de autentică valoare națională. Pe lângă activitatea de dascăl, a avut importante funcții în viața artistică a Iașului și a țării: Decan al Facultății de Compoziție și Muzicologie de la Universitatea de Arte George Enescu (1984-1995), secretar al Filialei Iași a Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (din 1976), de vicepreședinte al Comisiei de Evaluare și Acreditare Academică în domeniul artelor (din anul 1994).

Vasile Spătărelu a fost totodată, încă de la începuturi, unul dintre principalii organizatori și coordonatori ai *Vacanțelor muzicale la Piatra Neamț*.

În toamna anului 2002, și-a susținut cu un succes remarcabil teza de doctorat în compoziție muzicală la Academia de Muzică Gh. Dima din Cluj-Napoca, având ca

temă *Meditații la Enescu, un proiect de creație vizând configurarea gândirii muzicale ca sinteză între tradiție și contemporaneitate*.

Muzicianul s-a afirmat constant în domeniul creației, scriind lucrări simfonice și vocal-simfonice, muzică de teatru și de operă, muzică de cameră instrumentală și vocal-instrumentală, muzică de di-

Vasile Spătărelu a fost un însemnat. Semnele însemnării sale stau în rândurile cărții de față. Ele se datorează unor contemporani mai însemnați sau mai puțin însemnați care au viețuit în preajmă-i. Cuvintele lor; fie că sunt muzicieni, poeți, pictori, scriitori, profesori, studenți, prieteni, dau – toate la un loc – într-un corolar; măsura însemnătății sale. Tonurile cuvintelor compun o muzică variată: melancolică, dramatică, lirică, hătră, sentimentală sau poznașă. Din toate aceste tonuri, la capătul ei, cartea înfiripă acea muzică în care lui Vasile Spătărelu i-ar fi plăcut să se scalde. Pe 21 aprilie 2013 Vasile Spătărelu ar fi împlinit 75 de ani. La mulți ani, în mințile și sufletele celor care îi păstrează vie amintirea. (Cristian MISIEVICI)

vertismenț, muzică corală (ultima sa creație, cântecul său de lebadă, căruia i-a pus punctul final cu două săptămâni înainte de trecerea sa la cele veșnice, fiind *Liturghia în glasul III*, pentru cor la două și trei voci egale), valoarea muzicii sale fiind confirmată nu numai de aprecierile publicului, ci și de premiile conferite de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România și Academia Română.

Din sufletul său, prin pana sa, au fost zămislite pentru noi bijuterii ale muzicii, mai ales ale muzicii corale, genul predilect al maestrului: *Peisaj, Suita corală, Omagiu lui Picasso, Un secol de crini, Crizanteme, Ciuleandra,*

Luna roșie, Floare albastră, Dor de Bacovia, numeroase colinde, ultimele scrise pentru fiul său, Alexandru. Pentru orchestră a creat *Simfonieta, Dumbrava minunată, Suita brevis, Sonanțe pentru clarinet și orchestră*, lucrări vocal-simfonice. Lor li se adaugă opera *Prețioasele ridicole* ca o încununare a tuturor muzicilor de scenă, scrise pentru Naționalul ieșean sau Teatrul Tineretului din Piatra Neamț (*Dulcea ipocrizie a bărbatului matur, Anotimpuri teatrale,*

Cei trei mușchetari, Cărțile junglei...). Dar firea și felul său de a fi, așa cum îl știm toți, se regăsește mai pregnant în genul muzicii de cameră: 3 cvartete, sonate pentru pian, sonate pentru vioară și pian, *Contraste pentru vioară și pian, Meditații la Enescu*, numeroase lieder: *Pastel, Cântece triste, Adolescență* etc etc.

În mod cu totul neașteptat, la 24 martie 2005, Vasile Spătărelu a plecat dintre noi, lăsând în urmă profunde regrete, planuri neîmplinite, dar și o amintire vie, de neșters, reprezentată de creația sa artistică și de mai multe generații de muzicieni de valoare cărora le-a fost mentor și maestru.

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

Avea darul de a reinventa permanent porțiile.

Lângă el te puteai trezi deodată o persoană foarte importantă, fără nici un efort din partea nimănui. Pur și simplu, te puteai trezi mai deștept, mai ocoș, mai luminat. Asculta mereu cu atenție, cu un aer solțic, și numai ochii mijiiți arareori – deși fața lui nu-și schimba expresia – erau semn de mare primejdie: te pregăteai să calci în străchini sau o făcuseși deja.

El era blând și nefudul, dar tu puteai fi ușor umilit în fața unei memorii formidabile (dintre profesioniștii pe care i-am cunoscut, poate doar Laurențiu Ulici avea o memorie mai exersată), în fața unei generozități neostentative, în fața unei rigori maxime cu care trata – mari și mici – toate lucrurile de pe lumea asta. Îmi amintesc

că împreună cu Cristian Misievici am scris la o spârlă un text de presă, semnat anonim firește, despre o mare doamnă a cântului românesc. Cred despre mine că nu sunt un tip prea neglijent, Cristi lustruiește foarte bine petele din

Lângă Madecu

soare, dar scrupulozitatea lui Made ne-a bătut pe amândoi; atâta grijă pentru proprietatea cuvântului, pentru limpezimea textului, pentru forța verbului, culoarea determinativelor și impactul tonului, rar mi-a fost dat să intersectez. I-am citat în seara aceea pe Fănuș Neagu și pe Mateiu Caragiale și abia acum îmi dau seama că, de fiecare dată când mă gândesc la Made, gândul îmi zboară și la Pașadia sau Pantazi; ne

ciocnim destul de des cu minți luminate – cu boieri ai gândului, mai rar.

Lângă Madecu, prindeai repede rang boieresc; în lumea lui timpul se târa cu moliciune, toate prioritățile deveneau fleacuri, spaimele de înregimentările de afară se îmblânzeau, vinul se îndulcea, votca se înăsprea, iar contururile epocii de aur se diluau într-o ceață prietenoasă din care izbucneau des ziceri de duh cu șlefuire cristalină și bătaie peste cotidian. Vorba lui Pirgu: „Montaigne e drăguț, are părțile lui ...”

Lângă Madecu era mereu pace. Respira liniște și, autentic până la ultimul rid din colțul ochilor, până la ultimul fir de păr din barbișon, se bucura sau se îmbufna cu maximă sinceritate. Nu se putea travesti și nici nu putea minți nici o clipă, drept care, spre bucuria prietenilor apropiați – Cristian Misievici, Eduard Covali,

Chiar dacă nu și-ar fi pus gândurile pe hârtie, cred că cei o sută de autori ai volumului pe care îl am în față* ar avea sentimentul viu, puternic, obișnuit, al prezenței unui OM – creator – dascăl – prieten (cum prea bine scrie pe a doua filă).

Al nostru
Vasile Spătăreanu

Cine sunt autorii?

profesori de muzică, medici, ingineri, compozitori, dirijori, instrumentiști, actori, cântăreți, muzicologi, ziariști...

De unde sunt ei? de peste tot: Iași, Comănești, Cluj-Napoca, București, Timișoara, Oradea, Târgoviște, Galați, Piatra-Neamț, Arad, Brașov, Constanța, Tel Aviv...

Parcurs volumul cu interes și emoție, revin asupra multor pasaje, cunosc autorii – pe mulți îi cunosc, desigur, de mult, dar cuvântul pe hârtie e o altfel de oglindă – o las, reiau și mă gândesc la portretul re-compus din cuvinte-mărturii și imagini-document, în 488 de pagini.

E lesne de înțeles că acest volum a apărut din multă iubire.

Doamna-mamă a dorit să-și prezinte soțul în fața fiului în ipostaze simple, calde, subiec-

SĂ NU UITĂM

tive și obiective, extrase din anturajul colorat și select al omului-creator-dascăl-prieten.

Fiecare capitol e o clipă de viață cu dublu sens, autor – „subiect”, „subiect” – autor și devine tulburătoare unitatea în marea diversitate a gândirii, percepției, vocației, relațiilor dintre aceștia.

Ca într-un destin wagnerian, mai multe leit-motive compun detaliile portretului: modest, meditativ, sensibilitate, talent, omenie, spirit. Construcția muzicală împletită din „leit-motive”, țese locuri (în juriu, la pescuit, pe malul oceanului, pe scenă, la facultate...), cu dialoguri (la Uniunea compozitorilor, la o repetiție a corului de copii, cu un prieten drag, sau cu altul, după concurs, la ore, cu fiul și soția, cu maeștri), cu sentimente și multă muzică bună, pe scena unei vieți pământene întreruptă șocant într-o dimineață de martie.

OMUL cucerea prin discreție, o formă de sfinșenie-simplitate simțită, firească, remarcată de toți cei impresionați până la neputința de a înțelege „cum făcea”? Teoretic, acest fel de a fi creează o imagine ștearsă, ne-semnificativă, unul în rând cu ceilalți.

La el era exact invers: discreția îl făcea mai prezent, mai distins, mai cuceritor în ceea ce spunea și făcea.

OMUL era serios, „lucru” rar, greu de înțeles și acceptat într-o comunitate românească ce folosește des, când nu are argument, o zicală periculoasă: „capul plecat sabia nu-l taie”...

CREATORUL – compozitor a deschis porți spre suflete. S-a întâlnit pe căi doar de el știute, cu Eminescu, Arghezi, Blaga, a „meditat la Enescu”, a iubit vocea cântată, glasurile orchestrei și intimitatea camerală, semnând cu viața sa fiecare sunet gândit, șoptit, strigat, trăit.

CREATORUL – compozitor a fost pus la zid de minți înfierbântate, de grupări „alese”, primitive și frustrate, care, atunci când li s-a deschis puțin ușa cuștii, au sărit asupra celor care... le-au dat mâncare/știință, șlefuire cu care ar fi putut să trăiască demni; paginile cărții sunt grăitoare.

DASCĂLUL – profesorul a semnat pe destinele discipolilor așa cum fac spiritele înalte, adică lăsându-i liberi în personalitate, îndrumându-i discret, dar ferm, nepermițându-și să-i strivească. Și au ieșit din mâna sa alți creatori și dascăli.

PRIETENUL. Deasupra tuturor acestor lucruri, ca un braț protector, a stat întotdeauna PRIETENIA adevărată, implicată, în general de lungă durată, cu interesul prieteniei și-atât, cu riscurile și împlinirile asumate.

Între copertile acestei cărți sunt o sută de prieteni. Câți or mai fi prin lume? Probabil, cu mulți s-a reîntâlnit și în lungile călătorii printre stele...

Unii îi spuneau „maestre”, alții „dom’ profesor”, unul i-a spus „tata”, alții „Made”. Așa va rămâne, „al nostru Vasile Spătăreanu”.

...”Îmi deschid încet privirea,/Vreau s-o arunc, dar ea îmi șoptește./Gândurile moarte sună/În tavernă se anunță/ LI-BER-TA-TE.” (Vasile Spătăreanu, Clopotul)

*) *Al nostru Vasile Spătăreanu* (1938-2005) volum apărut la 75 de ani de la nașterea compozitorului

Editura PERFORMANTICA, Institutul Național de Inventică, Iași 2013

Vasilica STOICIU-FRUNZĂ

N.R. Text scris pentru revista „Actualitatea muzicală” și citit în premieră la lansarea cărții la Piatra-Neamț

Eterna Floare albastră

□ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Valerică Pitulac, Titi Luca, Cornel Nicoară și, cu voia dvs., ultimul pe listă, subsemnatul, – pierdea cu regularitate și nedismulată dar scurtă amărăciune la poker (*Adică, veniți acasă la mine, îmi beți vodca și vă bucurați că îmi luați și banii? se plângea Madecu. Ți-i luăm zicea Edi Covali, ți-i luăm și ne bucurăm foarte mult...*).

Lucrurile se schimbau însă când venea vorba de pescuit. Aici intra în starea de grație. Dacă ținea la ceva, dacă se lăuda cu ceva, acestea erau undițele lui, cârligele lui, plutele lui. Pe vremea când noi pescuim cu bețe de bambus, el avea lansete Shakespeare (*voi nici nu știți cum se scrie asta și vreți să prindeți pește?*), mulinete Daiwa, plute Gippo și cârlige norvegiene ascuțite electrolitic (*nu vă*

spun ce-i aia că oricum nu înțelegeți nimic). Am fost cu el, cu Edi și Cristi la numeroase bălți de vis – de la Jijia, la Limanu; de la Prut, în Deltă; de pe Bistrița, pe Someș. N-am prea prins pește dar, de fiecare dată, am prins cele mai grozave șuiete din viața mea, cele mai

Lângă Madecu

bune demonstrații de elocință, cea mai mare risipă de ironie, umor, inteligență. Ba chiar am căpătat bănuiala că inteligența poate fi contaminantă...

O să pun punct aici; e prea mult de povestit iar pegasul meu se cam împleticește a mahmureală. Nu pot să nu rememorez însă ultimul interviu pe care i l-am luat în subsolul Teatrului Tineretului, la a nu-știu-câta ediție a „Va-

canțelor Muzicale”. L-am întrebat atunci – după ce i-am trecut în revistă izbânzile academice, de compozitor, de profesor și de părinte (Alexandru începuse să aibă deja succese cu *Giocosu*), – la ce realizare a lui ține mai mult. *Cea mai mare realizare a mea, cu care mă mândresc cel mai mult, este capturarea unui crap de 3,750 kg. Limanu, 25 august, 1989.* Și nu-i prea puțin?, am întrebat eu. *Nu-i prea puțin, din moment ce-mi aduc atât de bine aminte...*

Cum scriam mai la deal, avea *harul* de a reinventa mereu proporțiile...

Mircea ZAHARIA

(Piatra-Neamț, 21.12.2012, pentru volumul „Al nostru Vasile Spătăreanu”)

Lecția de filosofie, o lecție de viață!

Fără un strop de înțelepciune, celelalte virtuți rămân nefolositoare

Xenofon

La ce bun ora de filosofie? La ora de filosofie, profesorul trebuie să creadă cu strășnicie că nu se află într-o sală de clasă banală, ci într-o adevărată agora, înconjurat de tineri dornici să descopere și să se descopere.

El este cel care trebuie să dea viață trăirilor celor mai profunde, legate de mister, de creație, de frumusețe și de fericire. Ca un adevărat dirijor al minții, profesorul de filosofie trebuie să facă din ora de filosofie o adevărată lecție despre viață.

La ora de filosofie, un tânăr învață nu numai concepte și teorii de gândire, uneori dificile și abstracte, ci și să întâmpine viața cu ochii larg deschiși, să-și deschidă porțile interioare spre dragostea de cunoaștere, să se elibereze de barierele egoismului și să dăruiască, să găsească perfecțiunea în imperfecțiune, și fericirea în lucrurile mici. Unde se mai întâmplă ca un profesor să se bucure atunci când elevii formulează critici cu privire la punctele de vedere formulate chiar de el? Sau, ca discuții extrem de aprinse și pasionate despre o problemă etică de viață și de moarte, să nu fie interpretate ca un atac personal?

La ora de filosofie, un tânăr învață un lucru minunat: ființăm pe această lume și trebuie să învățăm să trăim, căci viața este un dar! Nu trebuie să fim asemeni unui trunchi de arbore în derivă pe un râu, ci trebuie să ne descoperim capacitatea de a construi o barcă cu vâsle din acel arbore, pentru a putea să traversăm noi înșine curenții.

Prin specificul ei, ora de filosofie îi ajută pe elevi să-și dezvolte capacitatea de a gândi și mai puțin de a memora, de a gândi pe cont propriu, de a argumenta, de a interpreta și găsi soluții.

Ceea ce înveți la ora de filosofie, te face să ieși din clișee și tipare de mult depășite, te face să crezi în Adevăr, Frumos, Bine, să găsești un sens în tot și în toate, să accepți un determinism al faptelor, să fii tolerant, să îți dezvolti disponibilitatea de a trăi într-o societate, să schimbi ceva în interiorul tău atunci când crezi că nu ești în armonie cu lumea din jur. Ca un exemplu, opera lui Immanuel Kant constituie și astăzi, o sursă nepuizabilă de modelare umană și de

formare de caractere. Teme precum demnitatea umană, respectul interuman și mai ales al legii morale, cultivarea virtuții și îndeplinirea datoriei se adresează și în prezent, oricărui om civilizat.

Ora de filosofie devine una în care ți se trezește uimirea în fața vieții însăși, ceea ce constituie un preambul al dezvoltării spirituale autentice de mai târziu, a tinerilor în căutare de sensuri. Toți oamenii caută un echilibru, și cu atât mai mult cei care pătrund în tainele iubirii de înțelepciune, astfel încât lectura și discursul filosofic le oferă o soluție a vieții.

Un exemplu în acest sens îl

constituie Răzvan Pindic, elevul ce a reprezentat România la Olimpiada Internațională de Filosofie din Danemarca, în prezent student la Facultatea de Medicină din București, care mărturisea într-un interviu, că citește filosofie din convingere și că aceasta îl va ajuta foarte mult în viață și în carieră.

Societatea atât de pragmatică de astăzi îi învață pe tineri să gândească viitorul într-o formă rațională, să calculeze avantajele și dezavantajele atunci când iau o decizie, care desigur reduce riscurile, dar și răsplata.

Filosofia însă, îi învață să se implice în domenii care îi atrag, deși nu au toate calitățile necesare, nu neapărat pentru succes, cât mai ales pentru satisfacția de a fi încercat, ceea ce înseamnă plus valoare.

Poate de aceea, cursul de „Teorii clasice de etică și politică” pe care profesorul Michael Puett (48 de ani) îl susține în cadrul Universității Harvard este al treilea cel

mai popular curs al universității, după „Introducere în economie” și „Introducere în informatică”. O veste surprinzătoare dacă ne referim la statisticile recente, care arată o scădere semnificativă a interesului studenților pentru științele sociale, la nivelul SUA.

Îți va schimba viața! este promisiunea pe care profesorul Puett o face studenților, pe care îi învață că cele mai mici acțiuni au cele mai profunde ramificații, că deciziile se iau în realitate, cu inima, și nu cu mintea, că atunci când corpul acționează, mintea se va mula pe acea acțiune. Acestea sunt doar trei dintre ideile filosofice care răz-

bat din scrierile învățaților chinezi, și pe care profesorul Puett le redescoperă și popularizează exemplar prin acest curs. El dovedește utilitatea acestor învățături, mai ales într-o perioadă în care toate lucrurile își pierd conturul, iar această utilitate este dovedită mai ales, prin curiozitatea și deschiderea studenților spre aceste învățături.

Până la urmă, filosofia, creează cadrul cel mai potrivit fiecărui individ în parte, indiferent de domeniul în care activează, pentru a deveni ceea ce ar trebui să devină: Om! Un om plin de valoare intrinsecă, un om care-și folosește resursele pentru a evolua și nu pentru a supraviețui.

Când Socrate spunea: *Știu că nu știu nimic*, nu o spunea fiindcă se mulțumea cu a nu ști nimic. O afirma drept recunoaștere a ceea ce nu știm și, în același timp, drept punct de pornire: *Vreau să știu mai mult, pentru că am nevoie de mai mult.*

Deși au trecut atâtea veacuri de atunci, ființa umană își repetă aceleași întrebări. Și e suficient să simțim nevoia de a găsi răspunsuri pentru ca filosofia să fie din nou utilă, practică și necesară.

Filosofia este marea educatoare, cea care ne învață să trăim. A ști cum să trăiești este o disciplină în care puțini mai cred astăzi!

Și totuși, tinerii, tocmai asta trebuie învățați: filosofia ne învață să prețuim atât rolul maestrului, cât și pe cel al discipolului. Maestrul, educatorul, conform sensului latin al cuvântului „educir” este cel care scoate ceva dinăuntru spre exterior, este cel care educă fără să deformeze, informează fără să mintă, trezește sufletul și forțele interioare prezente în tinerii care îl ascultă.

Educația filosofică formează și transformă ființa umană.

A te întâlni cu tine însuși și a constata că ești mic, e deja mult mai frumos decât a nu te descoperi deloc și a nu ști ce înseamnă acel „eu” din „eu sunt”. Asemeni tinerilor adunați acum 2500 de ani în jurul lui Platon, tinerii de astăzi, trebuie să învețe că timpul le aparține, și că prin căutarea adevărului, totul dobândește un sens.

Timpul tău e limitat, deci nu-l irosi trăind viața altcuiva/ Nu lăsa brutaiajul opiniilor altora să afecteze vocea ta interioară le adresa Steve Jobs, într-un discurs, absolvenților Universității Stanford, ca un mesaj cu o filosofie de viață aparent simplă, dar atât de profundă.

De ce acest mesaj? Tocmai pentru că în timpurile actuale se caută oameni activi, care să nu fie doar simpli spectatori ai propriului lor destin, care să lase pur și simplu lucrurile să se întâmple, ci oameni care să-și trăiască propriul lor timp!

Ori, tocmai acesta este rolul sublim al filosofiei: te învață să trăiești ceea ce înveți, și să înveți din ceea ce trăiești!

Iată deci, că ora de filosofie este poate singura prin intermediul căreia un tânăr învață despre lume și viață, despre faptul că stă în puterea minții sale de a gândi limpede, de a lua cele mai bune decizii, de a atrage succesul și motivația pentru autodepășire.

Anca LUNGU

Liceul Teologic Franciscan „Sf. Francisc de Assisi”

Salvați Balul Bobocilor!

Uf! A trecut și asta... Cum ce? Balul bobocilor!

Adicătelea, zău așa, boieri dumnevoastră, când auziți sintagma „balul bobocilor”, ce vă vine înaintea ochilor minții? Să vă spun eu și ziceți dacă mint: o seară caldă încă, de mijloc de octombrie; cantina școlii sau sala de festivități ornată cu ghirlande stângace de hârtie creponată, cu măști și flori de tot felul prinse de perdele; scaunele așezate pe lângă pereți (mesele au fost evacuate pe hol, unele peste altele); pe ușă intră grupuri, grupuri (era să scriu cărduri, cărduri) de boboci, roz-șerbet de emoție, întâmpinați de cei câțiva amfitrioni din clasa a XII-a, jovial-maiestruși în importanța lor; o instalație de scos sunete, în colț, plivită grijuliu de un „digei”; ici-colo, mici grupuri de profesori și părinți, cu aer degajat și ochi vigilenți, încercând să se topească în peisaj. Câteva alocuțiuni, apoi muzica devine stăpână... până ceva după miezul nopții, când restul părinților, cu mașini sau taxiuri, vin să-și recupereze odraslele docile... Simplu și emoționant.

...Nu așa, păcătoșilor, ci iată cum!

O sală de recepție cât mai luxoasă a unui stabiliment cât mai de fițe... Nu mă-ntrerupeți, cum – de ce?! Pentru că în sala de festivități sau la cantină nu vine ăla, angajat pe bani grei, care va să cânte ca la f’o patruzeci de minute, va începe cu hello, Piatra / Târgu Neamț / Roman / Roznov etc. va face două-trei dedicații, se va produce cu cele două succese și trei preluări care-i formează repertoriul, apoi va dispărea salutând cordial, entuziast și fals. ăla, care a apărut de două ori pe niște afișe, odată la teve și... Și

atât, dar bobocii și patronii lor balaureanți sunt impresionabili; iar omul, ce să vezi, mai avea un botez în localitate și un sfert de concert într-un oraș vecin.

Deci, o sală de fițe... Niște costume și niște rochii înduioșător

de sofisticate și deplasate, de par, fete și băieți, de-ăia micii, încălțați cu pantofii cu toc ai mamei. Nu-i nimic asta, sănătate să fie...

O sumedenie de figuri, care de care mai puțin cunoscute, dar sigur ne-boboci. Ce-i cu ei? Păi, au cumpărat bilete. Nu sunt de-ai liceului, nu sunt boboci, dar sunt cetățeni plătitori. Bobocilor înșiși, vorbesc de cei propriu-ziși, le-au cam crescut penele, pentru că face deja cam de noiembrie și debutanții încep să miroase a veterani hârșiți, dacă nu e cumva un pleonasm. Dar toate astea – închirierea sălii, dotările, guristul, formația guristului, prietena guristului și celelalte – costă. Cei ce nu vin la bal nu înțeleg de ce trebuie să cumpere ei bilete. Deci, lăsați plătitorii extra-colegiali (ah, ce calambur excelent mi-a ieșit, mai fără să vreau!) să vină

la noi. Să trăiască și ei, an de an, până la absolvire și după, emoția bobocitului. A bobocelii. A bobocirii. A bobociturii.

O atmosferă care curând începe să miroase a lehamete, a tutun – o fi de la masa profesorilor și a

început. ...Și, să mă credeți, vă rog, că tot ce spun eu aici nu e decât un procent-două din realitate. Cine n-a văzut, nu crede...

Or – de-aia vin și eu să vă fac o întrebare.

Bun, nu zic, nicidecum, ca tinerii de astăzi să petreacă precum cei de pe vremea Anei Pauker și-a lu’ Dej ce-au băgat spaima-n burghiej’. Treaba lor. Cui i se pare că modelul de azi e izmeneală curată – treaba lui. Liceele se întrec an de an să ridice standardele, să fie totul mai cool, mai original, mai exhaustiv, mai cu moț – treaba lor, asta e o chestie care se auto-sufocă, pe măsură ce asta implică niște costuri tot mai greu suportabile. E crii-iiză, nu vă uitați la mine ca pinguinul la valiză, e criiii-ză...

Dar, dacă e așa, nu se pot găsi niște soluții mediatore și bisecitoare? Nu se pot găsi niște spații care să nu fie, nici atotmirositoare cantină, nici salonul Rococo sau Empire, nu mai puțin atotmirositor, să mă ierte Dumnezeu?

Din câte spații comerciale stau de ani de zile goale, nu se găsește unul, două, să fie puse la dispoziția ISJ, spații unde să te duci cu elevii în mod decent, controlabil, fără sticle ascunse, fără elevi care țin de șase la toaleta de nu trece nimeni și nimic – decât fumul? Spații, să nu uităm, aflate, adesea în posesia unor părinți care vin și ne întreabă dacă „n-avem nevoie să ne ajute cu ceva”.

Avem. Ajutați-ne să facem o treabă frumoasă, curată. Ajutați-ne să păstrăm Școlii ce-o mai fi rămas, prin mila Domnului, din prestigiul ei. Ajutați-ne elevii să rămână tineri. Ajutați-ne oricum, cu orice puteți.

Salvați Balul Bobocilor!...

Ada POPOVICI

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

La sfârșitul lui octombrie, Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri”, **prima școală publică din Roman**, a sărbătorit **181 de ani de la înființarea instituției**. Deschiderea „Zilelor Școlii „Vasile Alecsandri” a fost oficiată de echipa de conducere – profesoarele Maria Campău și Cristina Aruxandei, apoi un stol de porumbei albi care și-au luat zborul din curtea școlii au dat startul manifestărilor artistice. Au existat spectacole de teatru – „Făt Frumos din lacrimă” și „Popa Tanda” -, vernisaje de expoziții, dar și un turneu de handbal. A avut loc întâlnirea anuală a Clubului de presă, concursul „Cei mai buni recitatori”, un concurs de desene și postere cu tema „Școala mea în sărbătoare” și chiar un concurs gastronomic, care a prezentat varianta „dulce” a Școlii „Vasile Alecsandri”. Mai pot fi reținute cea de-a doua ediție a festivalului „În lumea teatrului” și cea a simpozionului „Incursiune în lumea învățământu-

lui românesc”, manifestări lansate la aniversarea a 180 de ani de la înființarea școlii.

■ Sărbătoarea **Colegiului Tehnic Danubiana** a marcat, la începutul lunii noiembrie, **39 de ani de la deschiderea porților** instituției, sub patronajul fabricii de zahăr și de ciocolată din Roman. Pentru

Telegrame

a marca această aniversare s-a organizat un program dens de activități care să scoată în evidență toate realizările școlare și extrașcolare ale liceului, „Zilele Colegiului Tehnic Danubiana” având startul în prima zi din luna noiembrie, când a avut loc și Balul Bobocilor. Au urmat activități sportive ce au inclus deja clasicele confruntări la fotbal, handbal și volei dintre echipe reprezentative ale profesorilor și ale

elevilor, vernisajul expoziției „Bucuriile Toamnei” realizată de elevii cercului aplicativ, „Arta patiseriei „coordonați de profesoara Simona Aldea, finala concursurilor de șah și sudoku, un concurs intitulat „Școala Ideală” ce și-a propus să dezvăluie o serie din secretele oferite de această instituție.

■ Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” din Roman a organizat la începutul lunii noiembrie, ediția a II-a a Festivalului județean de teatru intitulat „În lumea teatrului”. Desfășurată în sala mică a Casei de Cultură din Roman, manifestarea s-a bucurat de participarea a 11 unități de învățământ din județele Neamț – Colegiul Național „Roman-Vodă” din Roman, Școala Gădiniți, Școala Pildești, comuna Cordon, Școala „Mihai Eminescu” din Roman, Școala Trifești, Școala „Carol I” din Roman, Școala

Postărița CRISTINEL

(continuare în pag. 12)

„Mușatinii” din nou în stradă...

Un grup numeros de voluntari care activează în cadrul Asociației „Mușatinii” de la Colegiul Național „Roman Vodă”, coordonați de prof. dr. Ovidiu Albert, au ales din nou să iasă printre romașcani, vineri 15 noiembrie, în cadrul unei acțiuni cu mesaj preventiv intitulată sugestiv „Alege viața”, prilejuită de Ziua Internațională a victimelor accidentelor rutiere. Astfel, sub îndrumarea coordonatorului Mușatinilor și sub supravegherea polițiștilor, tinerii au dat exemplu trecătorilor în ceea ce privește comportamentul în calitate de pieton. Mesajul transmis cu această ocazie este acela ca fiecare pieton trebuie să fie foarte prevăzător pentru a preveni accidente și să aleagă viața, știut fiind faptul că foarte adesea tragediile se întâmplă și din cauza neatenției celor care fac parte din trafic, a pietonilor.

Acțiunea noastră s-a derulat în cadrul unui parteneriat în care i-am avut alături pe polițiștii rutieri romașcani, precum și pe colegii acestora din cadrul compartimentului Prevenire al I.S.J. Neamț, împreună cu care am încercat să tragem un semnal de alarmă în ceea ce privește atenționarea pietonilor în trafic și respectarea regulilor de circulație. Semnalele și reacțiile venite din partea romașcanilor au fost diverse, de la gesturi de uimire, până la gesturi de solidaritate cu acțiunea noastră, oameni care au fost interesați, pe care contăm că vor duce mai departe mesajul nostru. Problema este că nu am popularizat pe cât s-ar fi convenit acțiunea noastră, însă, chiar și așa, ca atitudine generală, concitadinii noștri au fost receptivi, iar noi sperăm că am fost vizibili în așa măsură încât și viitoarele noastre acțiuni să vor bucura de sprijinul și cooperarea membrilor comunității, a declarat coordonatorul Asociației de voluntari „Mușatinii”, o asociație care i-a obișnuit tot mai des pe romașcani cu aceste ieșiri în cetate, benefice pe termen lung pentru întreaga comunitate care, încet, încet, chiar dă semne de schimbare a atitudinii vice...

Copiii vlădicăi Melchisedec...

Chiar dacă vremurile de criză ne mai dau tâcoale, fiind, știută treaba, potrivnice până și actelor de caritate, Centrul de zi „Episcop Melchisedec” de la Școala „Calistrat Hogaș” Roman și-a redeschis porțile și în anul școlar 2013-2014, pentru cel de-al cincilea an, consecutiv. Patronat de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, centrul adună de această dată în scopul susținerii materiale precum și ca mediu edu-

cațional 20 de copii din învățământul primar din această școală. Sunt copii proveniți din familii cu venituri mici și, lucrul cel mai important, aflați, din aceste pricini, în pericolul de a deveni victime ale abandonului școlar. Ca și în anii anteriori, micuții își desfășoară zilnic activitatea într-o sală de clasă care a fost adaptată la specificul activităților desfășurate, beneficiind de educație și de o masă caldă suportată de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului.

Sunt copilași care au revenit la acest centru deja al doilea sau chiar al treilea an, consecutiv, pentru familiile acestora ajutorul de care beneficiază fiind salvator și oferind micuților, prin accesul la educație, o șansă reală în viață. Contribuția Arhiepiscopiei este substanțială prin efortul pe care-l face zilnic pentru a asigura masa copiilor, de problemele educative ocupându-se, voluntar, cadrele didactice din școala noastră, precum și tinerii voluntari din cadrul Asociației „Mușatinii” – cu care avem o relație deosebită, prin intermediul domnului profesor Ovidiu Albert, a spus prof. Luminița Boloca, directorul Școlii gimnaziale „Calistrat Hogaș”.

Campanie după campanie!

Alături de campania electorală, care i-a adus față în față pe cei mai vrednici dintre elevi în competiția pentru desemnarea structurilor de conducere ale Consiliilor Școlare, toamna a mai adus în școlile romașcane alte două campanii, la fel de pasionante. Prima, având drept scop dezvoltarea voluntariatului, a atitudinii de înțajutorare și a grijii față de ceilalți, încă de la vârstele cele mai fragede, s-a derulat în perioada 28 octombrie – 1 noiembrie, invitându-i pe elevii din școlile înscrise în cadrul Strategiei Naționale pentru Acțiuni Comunitare să se implice în activitățile organizate sub genericul **Săptămâna fructelor și legumelor donate**.

Astfel, tone de fructe colectate în școlile nemțene, au fost distribuite fie familiilor aflate în dificultate din punct de vedere financiar, fie unor instituții de ocrotire. La Colegiul Național „Roman Vodă”, spre exemplu, întreaga cantitate de fructe adunată a fost distribuită copiilor de la centrele de zi din oraș, respectiv la „Iubire și speranță” și la centrul de la Școala „Calistrat Hogaș”, prin grija coordonatorului acțiunii, prof. dr. Ovidiu Albert și a voluntarilor din Asociația „Mușatinii”. La bilanțul acestei acțiuni nu s-au dovedit a fi mai prejos nici liceenii de la Colegiul Tehnic „Petru Poni” și nici elevii de ciclu gimnazial, în top fiind și Școlile gimnaziale „Vasile Alecsandri” și „Calistrat Hogaș”, ultima, chiar gazda Centrului de zi pentru copii „Melchisedec Ștefănescu” unde au s-a distribuit „recolta” adunată în perioada campaniei.

Imediat, acestei... agrocampații i-a urmat o altă inițiativă derulată în perioada 1 – 19 noiembrie, de asemenea în parteneriat cu Ministerul Educației, intitulată „19 zile de activități pentru prevenirea abuzurilor asupra copiilor”, acțiune care a atras atenția tuturor membrilor comunității asupra abuzurilor cărora le pot cădea victime copiii. Romanvodistii, de pildă, au purtat cocarde portocalii pe toată perioada derulării campaniei și au întreprins și activități interactive cu romașcanii, în piața „Roman Mușat” unde au împărțit flyere și materiale informative legate de tema campaniei. Sub genericul „Spune NU de 19 ori”, și la Colegiul Tehnic „Petru Poni” au fost dezbătute studii de caz, la orele de dirigenții, alte acțiuni fiind derulate în parteneriat cu părinții și cu reprezentanții unor instituții publice implicate în prevenirea și soluționarea situațiilor de abuzuri asupra copiilor.

Educație și diabet...

Elevi și cadre didactice de la trei instituții romașcane de învățământ liceal au fost prezenți joi, 14 noiembrie, în sala de festivități a Colegiului Tehnic „Petru Poni” unde a fost lansată cea de a doua ediție a proiectului ce are drept scop prevenirea tinerilor în ceea ce privește practicarea unui stil de viață sănătos care, deloc întâmplător, a demarat în data când, la nivel mondial, este marcată Ziua de luptă împotriva diabetului, boală modernă care a constituit de altfel și obiectul dezbaterilor în contextul acțiunii în discuție.

Este vorba despre lansarea celei de a doua ediții a proiectului intitulat Stil de viață sănătos împreună cu partenerii noștri, Liceul Teologic Sf. Francisc de Assisi, respectiv Colegiul Tehnic Miron Costin cu care vom derula activități de informare reunite în diverse teme educative pentru elevi. Ne vom axa pe informații legate de practicarea unui stil de viață sănătos, de alimentație, toate acestea fiind cuprinse în campania care va avea loc în 2013 sub genericul Educație și prevenție în diabet. Interesul tinerilor este accentuat, mai ales că mulți dintre ei au simțit schimbările provocate de un stil de viață neadecvat, care predispune la obezitate și care constituie pași destul de rapizi spre diabetul de tip unu, care se manifestă la vârsta lor, a spus Emilda Butnariu, profesor de biologie la Colegiul Tehnic „Petru Poni” Roman.

Cu ocazia lansării acestui proiect susținut de colectivele din cele trei instituții de învățământ liceal romașcane s-a făcut o introducere în istoricul acestei boli moderne precum și o informare amănunțită prin prezentarea unor filme și aplicații power-point referitoare atât la cauzele care determină boala, cât și la măsurile care o pot anula, mai ales la vârsta la care se află protagoniștii acestei campanii.

Grupaj de A. OPRIS

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

(urmăre din pag. 11)

Sagna, Școala „Vasile Alecsandri” din Roman, Școala Barticești, comuna Botești, Școala „Gheorghe Pătrașcu” din Buruienesti, comuna Doljști – și Școala „Elena Doamna” din Tecuci, județul Galați. Dincolo de familiarizarea copiilor cu un alt tip de limbaj artistic, cu literatura dramatică română și universală, acțiunea în sine vizează atât descoperirea unor talente din rândul elevilor cât și încurajarea cadrelor didactice implicate în acest proces.

■ Proiectul burselor Marsat, derulat de SC Marsat SA în parteneriat cu „Ziarul de Roman”, început în martie 2012, continuă și în anul școlar 2013 – 2014. Derulat sub sloganul „Investim în performanță, investim în viitor”, proiectul își propune

să sprijine financiar, pe perioada studiilor, elevi deosebiți proveniți din familii cu posibilități financiare reduse. Selecția a avut loc în urma studierii dosarelor și a interviului. Lista finală a celor zece bursieri (Elena Bostan, Alexandra Calistru, Lăcrămioara Ciocan, Paul Lucaci, Mădălina Anton, Teodora

Telegrame

Arabu, Robin Ciocan, Georgiana Zamfiroiu, Denisa Enache, Ioana Bidnic) fiind stabilită de către finanțatorul proiectului, Vasile Balcan, manager al SC Marsat SA. Începând din acest an școlar, bursele vor fi acordate o singură dată pe semestru – câte 1.000 de lei, în două reprize. Prima va fi achitată pe 20 decembrie. Cea de a doua, în luna iunie, cu condiția ca bursierii să aibă rezultate școlare corespunzătoare.

■ O echipă a Liceului Tehnologic „Vasile Sav”, a participat în octombrie la prima întâlnire din cadrul proiectului „Schimbări climatice, acolo unde trăiești, acolo unde locuiești... Să modelăm pentru a înțelege și a acționa! O viață nouă se inventează aici!”. Întâlnirea a avut loc la Blagoevgrad, în Bulgaria, fiind prezenți la discuții parteneri din Cehia, Slovacia, Estonia, Spania, Bulgaria, Italia, Portugalia, Franța și Grecia. Cu această ocazie, fiecare partener a prezentat școala, localitatea și regiunea din care provine, sistemul de învățământ din țara pe care o reprezintă. A fost prezentată inițiativa autorităților locale din Blagoevgrad de a transforma partea centrală a orașului în zonă pietonală, amenajată cu foarte multe spații verzi. Pentru o mai bună cunoaștere între participanți s-au organizat excursii de documentare în Parcul Național Rila, cu vizitarea Mănăstirii Rila și a craterului vulcanic din zona Rupite.

O incursiune în istoria învățământului românesc

Simpozionul Național „Incursiune în istoria învățământului românesc”, ediția a II-a, organizat de către Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman, s-a desfășurat în data de 13 noiembrie 2013.

Plecând de la convingerea că o școală nu este doar suma rezultatelor meritelor ale prezentului, ci și produsul unui trecut care poate ascunde fapte și lucruri cu impact pentru comunitate, confirmări ale unor valori umane care au marcat istoria locală, județeană sau națională, proiectul și-a propus să ofere oportunitatea deschiderii unei cercetări cu scopul descoperii „comorilor” trecutului pe care școlile le posedă și vor să le dăruiască semenilor.

Prin activitățile inițiate am dorit să promovăm imaginea școlii românești și a dascălilor ei, să evidențiem aspectele comune ce vizează transmiterea valorilor culturale, cu scopul de a întreține spiritul cultural și istoric românesc, să împărtășim din experiența didactică, să consolidăm comunitatea profesorilor din zona noastră geografică.

Fiecare națiune își are rădăcinile ei, cultura proprie, aceasta reprezentând totalitatea valorilor spirituale ale unei națiuni, care trebuie transmise generațiilor viitoare. Valorile reprezintă nucleul culturii, de aceea înțelegerea valorilor celui alt reprezintă cel mai important moment al procesului de comunicare interculturală. Conviețuirea înseamnă interacțiune, schimb, deschidere, reciprocitate.

Istoria e o oglindă în care noi, cei de azi, ne reflectăm cu demnitate și individualitatea bine conturată, „este imaginea trecutului din care rezultă învățăminte și exemple pentru viitor; ea conservă drepturile și ne aduce aminte datoria...” (A. T. Laurian)

Obiective generale ale simpozionului:

- Cultivarea pasiunii cadrelor didactice către cercetarea istoricului școlilor pe care le reprezintă;
- Dezvoltarea respectului și a dorinței de cunoaștere a rolului școlii în cadrul evoluției comunităților locale;
- Cunoașterea și popularizarea valorilor morale, sociale și istorice care individualizează o unitate-reper;
- Deschiderea spre cunoașterea valorilor

celorlalți prin vizite, proiecte bilaterale ale elevilor școlilor participante la simpozion;

- Dezvoltarea competențelor și abilităților de comunicare interumană;

- Cultivarea egalității de șanse prin valorizarea formativă a unor idei/practici de urmat.

Simpozionul a cuprins 54 de comunicări științifice grupate în cele două secțiuni:

1. Personalități care au contribuit la dezvoltarea învățământului românesc.

2. Comunicarea și educația interculturală în școala românească. Exemple de bună practică prin proiecte, parteneriate, schimburi de experiență etc.

Au participat profesori din 17 județe ale țării, fiind semnate acorduri de parteneriat cu 29 de școli, cu I.S.J Neamț, cu Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, „Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” Timișoara, cu Institutul „A. D. Xenopol” Iași, Asociația Învățătorilor din Județul Neamț, Muzeul de Istorie Roman.

Privire de ansamblu asupra participării la nivel național:

Lucrările Simpozionului au reunit profesorii de istorie de gimnaziu și liceu din zona Romanului și i-a avut ca invitați speciali pe doamna Elena Preda, inspector pentru disciplina istorie în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Neamț, lector universitar doctor Harieta Mareci Sabol, lector universitar doctor Vasile Demciuc și lector universitar doctor Radu Florian Bruja, de la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, și pe profesorul Liviu Rusu, președintele Asociației Învățătorilor din Neamț. A fost lansat volumul „Incursiune în istoria învățământului nemțean” care cuprinde comunicările științifice prezentate în cadrul ediției I a Simpozionului, desfășurată în octombrie 2012.

Comunicările prezentate au fost de înaltă valoare științifică bucurându-se de aprecierile celor prezenți (peste 50 de persoane).

Organizatorii, încurajați de rezultatele obținute pe parcursul celor două ediții, doresc continuarea și dezvoltarea acestui proiect în anii următori în vederea restituirii valorilor învățământului românesc și oferirea de modele autentice tinerilor.

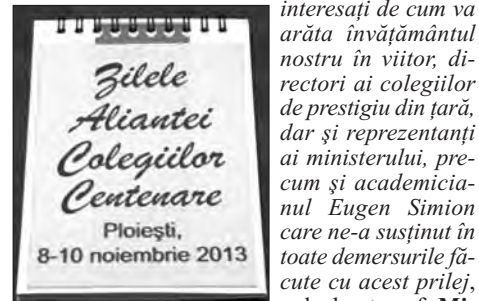
Prof. Cristina ARUXANDEI

„Roman Vodă” la masa elitelor...

↑ n perioada 8-10 noiembrie, Colegiul Național „Roman Vodă”, a fost reprezentat și în acest an la lucrările Alianței Colegiilor Centenare din România care a avut loc la Ploiești, participant la întrunirea elitelor fiind de această dată prof. Mihaela Tanovici, directorul acestei instituții.

A fost o întâlnire extrem de interesantă având în vedere personalitățile prezente la Ploiești, dar și problemele pe care le-am discutat acolo, această alianță fiind, practic, o voce de care se ține în bună măsură seama în ceea ce privește o serie de propuneri pe care le facem de fiecare dată legate de îmbunătățirea sistemului educațional, mai ales la acest nivel. Au fost prezenți acolo oameni interesați de cum va arăta învățământul nostru în viitor, directori ai colegiilor de prestigiu din țară, dar și reprezentanți ai ministerului, precum și academicianul Eugen Simion care ne-a susținut în toate demersurile făcute cu acest prilej, a declarat prof. **Mihaela Tanovici**. Delegații au vizitat în cele două zile mai multe obiective, între care Colegiul Național „Ion Luca Caragiale”, precum și Colegiul Militar de la Breaza de unde și-au îmbogățit cunoștințele cu multe lucruri interesante.

M-am întors acasă cu încrederea că există, totuși, speranța că învățământul va merge pe o traiectorie bună și de aici înainte, deoarece chiar se manifestă dorința de a se realiza acest lucru la un nivel la care performanța școlară este expresia de ordine, atât în rândul cadrelor didactice, cât și în rândul elevilor; a mai spus directorul Colegiului Național „Roman Vodă”.

În cele două zile de întâlniri și dezbateri de la Ploiești s-au luat mai multe decizii, o serie dintre acestea fiind legate de desfășurarea examenului de bacalaureat, toate propunerile urmând să fie înaintate mai marilor educației din România, pentru a se materializa în folosul și în sprijinul performanței școlare și a menținerii unui nivel calitativ ridicat a învățământului din România.

A. OPRIS

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

□ După câștigarea concursului internațional de interpretare instrumentală „Craiova Piano”, desfășurat în martie la Craiova, **Andrei Preda, elev al Școlii de Artă „Sergiu Celibidache” din Roman**, a fost invitat de către Walter Krafft, președintele juriului, pentru a susține un **concert la Filarmonica din München**, în cadrul unei stagiuni pe care Walter Krafft, directorul Münchener Musikseminar, o organizează cu anticipație. Evenimentul s-a concretizat în luna octombrie, iar faptul că Andrei a putut susține un concert la Sala mică a Filarmonicii din München demonstrează că invitația nu a fost făcută la întâmplare, ci unui pianist talentat. Timp de o oră și un sfert, tânărul pianist roman în vârstă de 14 ani a susținut un program dificil, care i-a impresionat pe cei prezenți.

■ A plecat spre cele veșnice cel care a fost și va rămâne **profesorul româșcan Dan Gheorghe Moisii** (27 septembrie 1950 – 27 octombrie 2013). A fost omagiat pe ultimul drum de peste o mie de oameni, în frunte cu fetele din echipa Handbal Club Municipal Roman, dar și cu fetele și băieții din gru-

Telegramme

pele de handbal ale Liceului cu Program Sportiv, de colegi de facultate sau de breaslă din Bacău și Iași, precum Eugen Manoliu (fost profesor și antrenor la CSS Bacău), Ioan Mihai (coleg de facultate, director la CSS, apoi la LPS Bacău), Ion Arsene (antrenor la Știința Bacău), Corneliu Bădulescu (fost antrenor la HCM Roman) și mulți alții.

■ Consiliul Director al Asociației Reprezentative a Părinților Elevilor din Colegiul Național „Roman Vodă” a hotărât ca elevii acestui colegiu să adopte o **ținută personalizată chiar înainte ca proiectul legislativ** care propune obligativitatea uniformei școlare să devină lege, 78% dintre părinți fiind de acord cu introducerea uniformei obligatorii. După două săptămâni de dezbateri pe această temă și analizarea mai multor variante, propuse atât de conducerea instituției cât și de părinți, s-a luat o hotărâre finală. Uniforma va fi compusă din sacou de culoare bleumarin, cu gulerul în carouri, cu bleumarin și vișiniu și cu sigla liceului brodată pe buzunarul de la piept. Și fetele și băieții vor purta cravate și veste în carouri, cu bleumarin și vișiniu. Varianta propusă de conducerea școlii s-a dovedit a fi cea mai bună, având în vedere raportul preț – calitate, dar s-a mai renunțat la câteva piese din modelul prezentat de furnizor.

Anul 1946 adusesse pentru români, dincolo de tragediile proaspete pricinuite de război, de ocupația și de jaful sovietic, o nouă nenorocire: era al doilea an de cumplită secetă și nemțenii, ca aproape toți moldovenii, mureau de foame în adevăratul sens al expresiei. Își vindeau pe nimic pământul, animalele puține, rămase după rechizițiile rusești, până și zestrea fetelor și toalele din case, pe un căuș de mălai pentru mămăligă. Cei care aveau economii bănești aglomerau trenurile către Transilvania, de unde, pe sume exorbitante, reveneau cu câte o desagă de grâu. Nemțenii erau săraci și atunci ca și acum și își țineau zilele cu mămăligă amestecată cu țărâțe, vândute scump de morarii hapsâni, cu borș de troscot, ucigător, și chiar cu frunze de mesteacăn sau cu scoarță de copac.

Pe acest fundal sinistru, Partidul Comunist, care își aliase facțiuni trădătoare din PNT și PNL și crease în adaos o droaie de partide satelit, se pregătea să câștige prin fraudă primele alegeri de după război. Preparativele, după modele sovietice, începuseră din vară. Dar noiembrie trebuia să fie vârful campaniei de mințire și de intimidare a țărănimii, populație covârșitoare ca număr de alegători în județul Neamț. În orașe, grupuri de agitatori, mai ales tineri foarte agresivi, recrutați din periferii, semănau în centrul orașului o adevărată teroare. Pe ei poliția și Serviciul de Siguranță a Statului nu-i atingeau măcar cu o floare. În schimb, erau cu ochii pe elevi și studenți, singurii și permanenții „turbulenții” anticomuniști. E de notorietate că tinerimea școlară și universitară era pe atunci monarhistă, datorită, mai ales, educației în acest sens, primită în familii și în școală.

Încă din primele zile ale lunii noiembrie, directorul liceului „Petru Rareș”, eminentul profesor de istorie Aurel Rotundu, ne adunase în careul școlii și ne ceruse stăruitor să nu intrăm în conflict cu agitatorii, spre a

evita urmările grave. Tot atunci, ne explicase în ce fel vom sărbători Ziua Regelui, 8 noiembrie, sărbătoarea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril.

Și sărbătoarea amintită s-a desfășurat în ordine. Fanfara regimentului a cântat Imnul Regelui și marșuri patriotice, au defilat soldații din garnizoană, mulțimea de pe margine striga sacadat „Regele și Armata”; apoi am venit noi, școlarii, cu fanfara liceului nostru în frunte și cu steaguri tricolore în mâini, cu inimile strânse de teama unui atac violent al „Tineretului Progresist”, cum fusese cel din ajun.

Ajunul, adică 7 noiembrie 1946, marea sărbătoare a comuniștilor din

care ne slobozea către strada Ștefan cel Mare prin fața Liceului Industrial de Fete (clădirea Blancfort), am băgat de seamă că în stradă, pe ambele direcții către oraș, vegheau soldați. Doi sublocotenenti ne îndreptau către spațiul larg, prunduit, dintre biserica Sfântul Ion și Școala Primară (acum Muzeu de Artă). Acolo, noi, cei din cursul inferior, ne-am fofilat printre „domnii elevi” (dintre care unii aveau să intre curând în pușcăriile vremii) și am ieșit la balustrada de beton existentă și astăzi în spatele Teatrului Tineretului. Eram câteva sute, cei mai mulți îmbrăcați în uniforme și cu șepcile pe cap. Un ofițer înalt, încălțat cu cizme de cavalerist, ne striga: „Nu vă fie teamă! Vă

La un moment dat, pe balconul ce ornamenta intrarea la cinematograful „Regal”, a apărut un tânăr cu chică de irlandez, înalt, îmbrăcat doar cu o cămașă descheiată la piept, având de sub nodul lui Adam și până spre ombilic o dără ce părea a fi de sânge. Liniște în piață. Și l-am auzit strigând de acolo: „Au vrut să mă omoare bandiții! Dar le-am arătat noi lor. Să ne țină minte!” Apoi au început se zboare pe ferestrele de la etaj, din sediul clubului „Tinerimea”, scaune, mese, cutii de șah și alte multe obiecte de mobilier. Flăcâii devastau admirabil sediul bandiților burghezi. Iar mai târziu s-a aflat că printre cei câțiva „bandiți” scăpați nevătămați din fața „progresiștilor” de către un fochist al cinematografului „Regal”, în camera cazanelor de încălzire a imobilului, se aflau: eminentul profesor Victor Savin, divinizat de noi, elevii săi de la „Rareș”, și binecunoscutul avocat Ioan Timofte.

Ținuți la distanță de soldații echipați ca de război, elevii din clasele mari, deși fremătau, nu au putut coborâ în centru decât după ce mitingul comunist s-a încheiat. Noi, cei din clasele mici, flămânzi și speriați, primisem o lecție despre dictatura proletariatului. Din fericire, cum nu avea să se întâmple mai târziu, doar de la distanță.

După cincizeci de ani, l-am întrebat pe fostul „progresist” de la „Regal”, trecut prin funcții înalte de partid, ieșit la pensie și stabilit în orașul tinereții sale, cum fusese de fapt lupta lui sângeroasă cu „bandiții burghezi” de la „Tinerimea”. Nu era prost omul! (Dumnezeu să-i ierte păcatele, fiindcă a murit de mulțisor!). Reproduc răspunsul său. Sincer sau nu, asta nu o pot ști, a spus, cu voce tremurată și cu ochii în pământ: „Mi-e rușine de ce am făcut o viață întreagă...”

Târziu, foarte târziu!

Mihai Emilian MANCAȘ
Noiembrie 2013, Nevers

Un noiembrie dramatic

toată lumea, aniversarea revoluției bolșevice. Era într-o zi de joi și clasa noastră avusese la ultima oră educația fizică. Am făcut-o ca de obicei cât ne-a fost dascăl domnul Gheorghiu, pe toloaca din fața sălii de gimnastică, ameișind o minge răpciugoașă de fotbal. Auzeam un vacarm puternic venit dinspre grădina publică existentă atunci în centrul orașului, dar nu aveam habar ce se întâmplă. Probabil că nici nu ne interesa prea mult, fiind deja obișnuiți cu mitingurile gălăgioase ale comuniștilor locali, conduși atunci de liderii lor: Căciuleanu, Zargiu și Onțanu (tatăl sau bunicul unui primar actual din București), dar și de „Tineretul progresist”, comuniști deghizați sub nume de împrumut, în frunte cu o fostă deținută în temnița pentru femei de la Mislea, comunistă, tânără și ea. (Aveam s-o reîntâlnesc în anii studenției mele, în alt moment dramatic, pe vremea epurărilor studențești din 1952-53.)

La ieșirea din curtea liceului, prin poarta de apus, acum dispărută,

oprim aici până se termină adunarea, ca să nu vă încăierăți cu ucenicii de la școala profesională!”

Da, era o asemenea școală, în fața gării, acolo unde acum se află un restaurant cu nume pompos. Cu ucenicii, elevii acelei școli, aveam deseori ciocniri, dar nu politice, ci pricinuite de dominarea teritorială a cartierelor în serile de sărbătoare. Acum însă era groasă rău! Centrul era plin-ochi și clocotea. Dispăruseră taxiurile și birjele. Spațiul dintre actualul „TT” și cinematograful „Regal”, în locul căruia s-a construit prin anii 60 primul bloc cu zece etaje, da la începutul străzii Alexandru cel Bun și până dincolo de grădina publică, se vedea acoperit de mulțime. Lozincile lor, fără Rege, Patrie, Armată și Neam, erau în schimb pline de „Stalin și poporul rus libertatea ne-au adus!” și „Votați soarele!” (Semnul lor electoral. Iar liceenii scriau noaptea, cu litere mari, de tipar, pe manifestele comuniștilor, cu cretă forestieră, cam așa: „Votați soarele că v-a ars ogoarele!”).

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

Noiembrie 2013

1934 – apare primul număr al Revistei **Apostolul**, „revistă didactică-literară pentru învățământul primar”, care, conform notei de pe coperta a II-a, „apare o dată pe lună sub îngrijirea unui cerc de colaborare” (C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcariu, M. D. Stamate, I. Rașail, M. Avadanei. „Abonamentul 60 lei, anual, plătit în 2 rate. Abonament de susținere 200 lei anual. Redacția și administrația: C. Luchian, Revizoratul Școlar Piatra-N”. Materialele în-

cluse în revistă, în cei peste nouă ani de existență oferă cititorului de astăzi o imagine cuprinzătoare a activităților cadrelor didactice de la sfârșitul primei jumătăți a secolului al XX-lea, orientările politice ale vremii, apariția unor

Rememorări nemțene

lucrări de referință pentru uz didactic, dar și titluri importante din literatura interbelică. **Serie nouă** a apărut din inițiativa profesorilor Dumitrița Vasilca, Florin Florescu și ziaristului Mircea Zaharia, în martie 1999, având înscris pe frontispiciu subtitlul „Revista cadrelor didactice din județul Neamț”. Continuă să apară lunar și în prezent.

■ 5/1863 – n. **Ana Conta-Kernbach**, la Târgu-Neamț, sora filosofului Vasile Conta. Facultatea de Litere și Filosofie din Iași și Școala Normală Superioară din Paris. Cursuri de filosofie, pedagogie și istorie a artelor plastice la Sorbona și College de France. Autoare a numeroase manuale și cărți de pedagogie, a unor volume de poezie, aforisme, note de călătorie. A reprezentat școala românească la diverse congrese internaționale de pedagogie și igienă școlară (Peterburg, Nürnberg, Geneva, Bruxelles).

■ 6/1878 – n. **Carol Zani**, la Bazzana, Italia (d. 17. 12. 1950, Piatra-Neamț). A venit în România (1900), a obținut „diploma de încetățenire” (1925) și a fost antreprenor de construcții la Piatra-Neamț. În Neamț, a realizat: clădirea

La începutul verii, a acestui an 2013, în Aula Colegiului Național Petru Rareș din Piatra-Neamț, Editura Răzeșu, împreună cu conducerea școlii, în prezența unor foști și actuali profesori și elevi, a lansat cartea cu titlul de mai sus, scrisă de Ioan Zenembisi (n. 1925, Piatra-Neamț – d. 2011, Piatra-Neamț), profesor titular al acestei prestigioase instituții de învățământ aproape trei decenii (1957 – 1985).

Cartea la care ne referim conține un text testamentar de învățătură adresat de către autor nepoatei sale,

purtătoare a numelui bunicii paterne – Elly Zenembisi (n. Cristodulo). Cele câteva zeci de pagini dintr-un fel de jurnal, conțin 9 (nouă) însemnări, realizate/datate în intervalul 21 ianuarie 2000 (la mai puțin de un an de la nașterea destinatarei – 26. 03. 1999) – 11 februarie 2005. Dintre acestea doar trei sunt mai consistente: cele date 31 ianuarie 2002, 17 ianuarie 2001 și 26 februarie 2001.

După o scurtă motivație (*Mi-am propus ca [...] să aștern în paginile acestui caiet, cât am la cunoștință și pe cât mă ajută mintea, însemnări despre izvoarele și strămoșii noștri și ai tăi. Fiindcă se cuvine pentru tot omul să-și cunoască rădăcinile ca să le prețuiască și să le transmită și celor de după el.*), urmează o prezentare amănunțită, atât a *îmblăntirilor din partea mamei mele* – descendenți dintr-o familie a împăraților bizantini – Paleologii – care, după cucerirea

Constantinopolului de către Mahomed al II-lea (1453), au fost nevoiți să se refugieze în Crimeea și să-și schimbe numele în Cristodulo (*servitorul lui Cristos*). Astfel ajunge bunicul matern al viitorului ilustru

comunist, fondarea industriei moderne în Piatra-Neamț de către Dumitru Lălu, cu care era prieten bunicul autorului, el însuși un prosper om de afaceri. La fel, sunt prezentați descendenți ai familiei

gere și nu pentru a ne câștiga încrederea și apoi să ne toarne...

Cartea a fost completată, în mod inspirat, cu o notă biografică despre autor, un *cuvânt de început* al editorului, care îl consideră pe autor un om obișnuit, profesorul care și-a slujit profesia cu rară dragoste, transfigurând o disciplină grea pentru unii, aridă pentru alții, anostă sau impenetrabilă pentru cei mai mulți, dezvăluind-i frumuseți și armonii acolo unde nu te-ai fi așteptat. Acestora li se adaugă câteva texte semnate de nepoata Elly, de verișoara Elena Dumitrescu-Botez, de apropiați, foști elevi, colegi de cancelarie sau prieteni de familie precum Stela și Mihai Gașpari, Viorica și Neculai Vasiliu, Raluca Cojocaru, Finuța Irina, toate având menirea să completeze portretul distinsului și apreciatului profesor, al omului care a fost și a rămas în amintirea celor care l-au cunoscut și i-au fost în preajmă, bucurându-se de prietenia lui.

O asemenea carte nu ar fi fost completă, dacă i-ar fi lipsit documentele anexate (acte de naștere, de căsătorie, originale, în limba rusă, și în traducere, în limba română, pașapoarte din timpul Domnitorului Alexandru Ioan Cuza și al Regelui Carol I, brevetul și Crucea comemorativă *Elisabeta*, arborele genealogic al familiei Cristodulo și al familiei Zenembisi) și un album de familie, ce întregesc imaginea unei familii care a știut să străbată timpul și să-și lase amprenta pentru posteritate

Constantin TOMȘA

CĂRȚILE PROFESORILOR NOȘTRI

Note de lector

ARTA DE A FI OM

(Scrisoare către Elly)

de Ioan ZENEMBISI

profesor de matematică arendaș al unei moșii din Gârbești (Vaslui) și una în satul Cut, lângă Piatra-Neamț.

Depășind istoria familiei, Ioan Zenembisi oferă nepoatei și, prin ea, urmașilor săi, implicit cititorului, un tablou al unei familii, în care mulți membri erau știutori de carte, creatori și consumatori de artă (bunicul cânta la flaut și era preocupat de inventică, sora lui, Haricleia, știa cinci limbi străine...), dar și o imagine a vieții sociale, economice și culturale a Ținutului Neamț, inclusiv a orașului Piatra, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și până în pragul mileniului al III-lea, la o bună parte din evenimente fiind martor. Deosebit de importante, mai ales pentru tineri, sunt informațiile referitoare la exploatarea forestieră și la plutăritul pe Bistrița, până la instalarea regimului

materne până la aducerea la zi, în epoca în care *tăvălugul comunist a trecut peste noi și a durat 50 de ani*.

Nu sunt trecuți cu vederea nici minunații ani ai copilăriei și ai adolescenței pe care i-a petrecut împreună cu verișoara sa, Elena Dumitrescu, cea care, peste ani, a devenit cunoscuta soprana de coloratură Elena Botez.

În cea de a doua secvență mai consistentă (17 ianuarie 2001), se insistă benefic pe modul în care viitorul profesor a fost educat, în lipsa mamei decedată la nașterea sa, de mătușa Sofia Cristodulo (Fifi), fără a trece nimic cu vederea din ceea ce a marcat existența familiei, precum și a unor colegi de cancelarie pe care i-a considerat prieteni, inclusiv un ofițer de securitate, *care, culmea, suduia regimul* [comunist, n. n.] *din convin-*

Pași spre Biblioteca Virtuală

Până la sfârșitul acestui an, mii de elevi din 300 de școli din țară vor putea descărca gratuit pe telefonul mobil, indiferent de rețea, sau pe tabletă cele 100 de cărți din Biblioteca Virtuală creată de Vodafone România, anunțat compania într-un comunicat de presă.

„Tot ce trebuie să facă elevii pasionați de lectură este să-și descarce titlurile preferate, direct pe telefonul mobil sau pe tabletă, printr-o simplă scanare a unui cod QR, de pe Biblioteca Digitală. Descărcarea oricărui fișier este gratuită, indiferent de rețeaua de telefonie mobilă a utilizatorilor”, se arată în comunicatul Vodafone România. Proiectul este dezvoltat în parteneriat cu BookLand și oferă, în prezent, acces la 100 de titluri de carte, din mai multe ca-

tegorii: Beletristică, Dezvoltare personală, Istorie și Mitologie, Limbi străine, Știință, Teatru, Poezie și Artă. Titlurile sunt din programa școlară, dar nu numai, și provin de la 55 de edituri românești. Biblioteca Digitală Vodafone este disponibilă deja în peste 130 de licee din București, Sibiu, Buzău, Ploiești, Focșani și Arad, iar până la sfârșitul anului va fi prezentă în 300 de licee din țară, anunțat reprezentanții companiei. Însă, cărțile digitale pot fi accesate de oricine pe tabletă sau smartphone pe site-ul bibliotecii, unde este disponibilă și lista completă a titlurilor și autorilor din Biblioteca Digitală, se mai arată în comunicat. Noua etapă a proiectului Biblioteca Digitală Vodafone a fost dezvoltată în parteneriat cu BookLand și McCann Erickson România. (Comunicat Vodafone)

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Școlii Primare din Tarcău, Palatul Administrativ și Gara (nouă), Biserica Precista, Banca Națională, Școala Nr. 1 (Muzeul de Artă), Poșta, Teatrul, Liceul de Fete, Școlile Normale, Spitalul, multe case particulare din Piatra-Neamț, precum și numeroase biserici (Grințieș, Dreptu, Hangu, Cut) și primării (Ghigoești, Dumbrava, Săvinești, Bicz).

■ 7/1944 – n. **Constantin Bostan**, la Bodești, Neamț. Liceul „Petru Rareș”, Facultatea de Limba și Literatura Română a Universității București (1969). Custode al fondului documentar „G. T. Kirileanu”, între 1990-2013, director al Bibliotecii cu același nume. Colaborări la: „Ateneu”, „Convorbiri literare”, „Cronica”,

„Asachi”, „Antiteze”, „Apostolul”. Cărți despre sau ale lui G. T. Kirileanu: „Contribuții documentare”, 1970 (în colab. cu Valentin Ciucă); „G. T. Kirileanu sau Viața ca o carte. Mărturie”, 1985; „G. T. Kirileanu, «Scrieri»”, vol. I, 1989,

Rememorări nemțene

vol. II, 1997; „Ștefan cel Mare și Sfânt, istorisiri și cântece populare strânse la un loc de Simion T. Kirileanu (învățător)”, 2004; „Sub trei regi și trei dictaturi. Amintiri, jurnal și epistolar, vol. 1: 1872-1916”, 2004; „Gh. T. Kirileanu. Un

destin, sub semnul lui Creangă și Eminescu, la Palatul Regal”, 2010 ș. a.

■ 11/1909 – n. **Nicolae Milord**, la Piatra-Neamț (d. 1988, Piatra-Neamț). Liceul „Petru Rareș”, Academia de Arte Frumoase, Iași. Din 1930, a fost prezent la expoziții colective din Iași, Bacău, Botoșani, Piatra-Neamț și București. Personale: Piatra-Neamț (1937, 1967, 1970), Bacău (1967), București (1975).

(C.T.)

(continuare în pag. 16)

Într-o lume a prostului-gust și a trivializării în continuă expansiune, o carte bună de poezie te ajută să vezi totul cu alți ochi, să te desprinzi de tragismul existențial, să devii mai bun și să observi fiecare fărâma de frumos din marea de insanități.

Poezia autentică te ajută să-ți trăiești clipa cu maximă intensitate, s-o transformi în veac („clipe dulci se par ca veacuri”- Mihai Eminescu), să vezi clipa unică a genezei, „clipa aceea cât o veșnicie” (Radu Cârneli), pentru că o clipă poate cuprinde în ea „iubiri cu anii” (Emil Brumar), „e-o sfântă liturghie” (Maria Olteanu), poate fi nemărginită.

Poezia, flacăra miraculoasă, ne învață să percepem lumea altfel, pentru că obnubilizează meschinăria din jur, face posibilă armonia ta cu armonia celuilalt și pune în rezonanță lumea infinită din noi cu lumea infinită din univers, cu perfecțiunea armoniilor cosmice.

„Poezia e o floare de colț răsărită pe colții unui tigr”, conchide Nichita Danilov, folosind două metafore superbe, una însemnând puritatea, suavitatea, desăvârșirea, cealaltă semnificând brutalitatea unei realități înspăimântătoare.

Numai poezia adevărată, se spune, poate să ucidă monstrul care, cum se spune, doarme în fiecare om, ajutându-l să devină mai bun, mai generos, mai tolerant, mai uman. Poezia e sângele care picură dintr-o rană mereu zgândărită, este „rana transformată în lumină” (Braqe), este poarta de intrare în templul frumuseții, este „ninsoare peste noroiul și cenușul vieții” (Lucian Blaga), este „fluid inefabil, zbor de îngeri” (George Popa), este suferința convertită în voluptate.

Vinovații fără vină din închisorile comuniste au înțeles că poezia îi poate salva, chiar și la propriu, de la moarte. Foamea ha-

lucinantă, frica permanentă, bătaia și izolarea într-o carceră ca un mormânt n-au reușit să-i doboare pe cei care „și-au construit un univers compensatoriu: scrisul... Zidurile celei s-au umplut de cuvinte scrijelite, deținuții descoperind cu uluire magia cuvântului și lăsându-se încarcerati de poezie” (Ioana Cistelean, *Poezia carcerală*). Căutarea iluminării divine și identificarea cu suferința Christică au devenit constantele poeziilor lui Nichifor Crainic, Radu Gyr, Andrei Ciurunga și ale multor alora, poezii care au trecut, cu ajutorul alfabetului morse, din celulă în celulă, dovedindu-și capacitatea miraculoasă de a lumina calea de

sunt poezie fără cuvinte. Tăcerea e adevărată poezie” (Daniel Corbu). O încurajare compensatorie ne vine și de la Anatole France: „Când am înțeles poetul, suntem tot atât de poeți ca și el”. Așadar să citim până înțelegem, subliniem noi, parafrazându-l pe Brâncuși care spunea: „Privește până vezi!”.

Poetul și cititorul participă deopotrivă la actul poetic, pentru că poezia fără cititor e ca o floare care se usucă și moare, adevăr surprins magistral în două versuri de Adrian Voica: „Cuvinte în alcătuirii sublime/răsar în mine, înfloresc în tine”. Verbul *a înflori* spune aici totul. Deci, cititorul este al doilea termen al ecuației și de aceea este

din romanul *Dumnezeu s-a născut în exil* de Horia Vintilă, afirmă răspicat: „Eu sunt poetul, el nu-i decât împăratul”. Nu înțelegem aici deloc trufie, ci doar conștiința că poetul este omul cel mai puternic și mai bogat din lume, pentru că tot ceea ce înțelege își asumă și-i aparține.

Poezia reușește să lumineze misterul ce ne înconjoară, rămânând ea însăși un mister într-un spațiu atemporal, ne vorbește dintr-odată în mai multe limbi și ne învață mai mult decât orice știință. Asta ne-o spune chiar Eminescu, referindu-se la un alt geniu, Shakespeare: „Ca Dumnezeu, te arăți în mii de fețe/Și-nveți ce un ev nu poate să te-nvețe”.

Poezia nu ne călăuzește numai pe acest tărâm, ci ne transportă și pe celălalt, asigurându-ne nemurirea: „M-atâră de tine, poezie./ Ca un copil de poala mumi./ Să trec cu tine puntea lumii/ Spre insula de veșnicie” (Al. Philippide).

Forța misterioasă a poeziei declanșează revelații estetice nebănuite, sâdește în noi încrederea în posibilitatea de a ne schimba destinul, ne ajută să descoperim ceea ce notă tanscedentală mântuitoare, ne satisface nevoia de iluminare a ființei, de redescoperire a altor fațete ale omenescului, suprimă efectele neantizante ale trecerii timpului, oferindu-ne o continuă sărbătoare a spiritului.

„Un vers frumos te înalță când inima ți-e grea” (Hafiz), te purifică, te ajută să receptezi natura cu toate simțurile, să gusti apoteoza iubirii și splendoarea unui peisaj, să evadezi într-un spațiu ideal, în lumea esențelor, îți oferă grația și dulcea reverie a visului, îți transformă viața într-o continuă mirare, îți întinde o scară către Dumnezeu, îți inoculează sentimentul veșnicului îndrăgostit.

Mihai MERTICARU

De ce iubim poezia?

supraviețuire fizică, morală și spirituală a ființei umane.

La întrebarea: „Ce v-a ajutat să supraviețuiți în închisoare?”, încarcerării au răspuns fără ezitare: „Poezia și credința în Dumnezeu”. Cei care nu au crezut au rămas acolo pentru totdeauna.

„Din boabele durerii să facem lumii vin” este un vers din poezia plămădită din obscuritatea suferinței aparținându-i lui Vasile Voiculescu, un alt vinovat fără vină care a cunoscut ororile martirajului.

Există în firea omului o nevoie acută de armonie, frumusețe și echilibru, pe care numai poezia tradiționalistă, bazată pe ritm, măsură, rimă și, în subsidiar, pe o muzicalitate specială, ni le poate asigura. Există un imbold de a așterne pe hârtie încărcătura sublimă a preaplinului sufletesc, a miracolului iubirii. Unii reușesc, iar cei care nu reușesc știu că poeții nu sunt doar cei care scriu poezii, ci toți care sunt capabili să trăiască inefabilul unui peisaj, pentru că „munții, apele, pădurile, câmpiile

chemat să intre în starea poetică, să se orienteze cu ușurință pe teritoriul fascinant al poeziei, să descopere misterioasa comuniune dintre om și univers, puterea inefabilă a cuvântului care înveșnicește, pentru a fi la înălțimea ce i se conferă.

Cititorul trebuie să fie tot mai bine inițiat în tainele poeziei, să știe s-o observe din toate unghiurile posibile și imposibile, să fie conștient de evanescența semnificațiilor, pentru că, așa cum ne avertizează Ana Blandiana, „Acest poem durează/ doar atât timp cât îl citești./Data viitoare când îl vei citi./ va fi altul/pentru că și tu vei fi altul/ și bineînțeles va fi complet diferit/ când îl va citi altcineva”.

Unde e poetul, acolo e și centrul lumii, acolo e și cititorul. Carl Sandburg, invitat la Casa Albă spre a fi celebrat pentru primirea premiului Nobel, refuză să se prezinte, determinându-l pe președintele Nixon să se deplaseze cu suita la reședința acestuia dintr-o localitate îndepărtată, pentru a-l sărbători cum se cuvine. Ovidiu,

☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii ☐ Arte și meserii

(urmăre din pag. 15)

11/1934 – n. **Constantin Prangati**, la Opriștești-Burdusaci, Bacău. Facultatea de istorie-filosofie. Peste o mie de articole, recenzii, studii în ziare și reviste din Neamț și din țară. Cărți: „Liceul «Calistrat Hogaș»». Tradiție și continuitate”, „Dicționarul oamenilor de seamă din Județul Neamț”, „Din istoria învățământului matematic din Județul Neamț”, „Oameni politici și de stat din Județul Neamț”, „G. T. Kirileanu. Însemnări zilnice”, „Nicu Albu și gândirea economică a epocii (1853-1908)”.

14/1844 – n. **Constantin D. Stahi**, Dobreni, Neamț (d. 18. 06. 1920, Iași). Facultatea de Belle Arte, München (1871-1878). Profesor de gravură la Școala de Arte Frumoase, Iași. Participă la zugrăvirea Bisericii din Negrești,

Rememorări nemțene

Neamț. Prezent la expoziții naționale (1902, 1912, 1916). Expoziții personale (1920, București). În expoziția românească itinerantă (1929, Olanda). În iunie-iulie 1971, prima mare retrospectivă la Iași, itinerată și la Piatra-Neamț. Muzeul de Artă din Piatra-Neamț deține câteva naturi statice semnate de el.

15/1845 – n. **Vasile Conta**, la Ghin-

dăoani, Neamț (d. 21. 04. 1882, București). Școala Domnească Târgu-Neamț (1853), coleg, în clasa I, cu I. Creangă. Gimnaziul Central din Iași. Primește o bursă și va face studii comerciale în Belgia (1869-1871). Membru al „Junimii” (1873), va publica, în „Convorbiri literare”, o parte din scrierile sale filosofice. Deputat (1879), Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice (1880) în guvernul liberal al lui Ion C. Brătianu. Din creația sa literară se rețin mai ales versurile („Viața”, semnată B. C., în „Convorbiri literare”, 1885). Considerat de Titu Maiorescu, „cea mai mare

Semnal de alarmă tras de Protopopiat și asociațiile creștine

Incidentele petrecute, an de an, în cluburile și restaurantele unde se organizează balul bobocilor demonstrează că această sărbătoare devine locul perfect unde adolescenții își pot face de cap, departe de ochii părinților. Nu cu mult timp în urmă, balul bobocilor se organiza, prin tradiție, în sălile de festivități ale liceelor, directorii și diriginții fiind responsabili de toate cele petrecute în incinta unităților școlare. Rar se petrecea vreun incident.

„Bobocii” făceau cunoștință cu noii lor colegi, gustau din momentele savuroase pregătite de organizatori, participau la celebre concursuri de Miss și Mister. Totul decurgea normal, în limitele bunului simț și sub supravegherea cadrelor didactice.

De câțiva ani, însă, nimeni nu mai este tras la răspundere pentru ceea ce se întâmplă la balurile bobocilor. La aceste baluri, elevele vin îmbrăcate mai mult decât provocator și dansează lăsciv în fața profesorilor, sunt înregistrate frecvent cazuri de elevi care se îmbată și devin violenți, mulți dintre ei consumând stupefiante etc.

Profesorii pasează întreaga responsabilitate pe umerii elevilor și ai părinților, întrucât regulamentele școlare nu îi obligă să îi supravegheze pe liceeni în afara unităților de învățământ. De aceea, cazuri precum cel petrecut anul acesta, când un elev care învață la unul dintre cele mai bune licee din Suceava, a ajuns la spital în comă alcoolică, după ce a băut la balul bobocilor se repetă în fiecare an, sub privirile îngăduitoare ale profesorilor și părinților. La fel ca

acest elev, alți zeci de tineri au consumat alcool peste măsură și au ieșit clătănându-se de la petrecere. Și anul trecut, un elev de la Colegiul Pedagogic din Constanța a ajuns la spital în comă alcoolică, fără ca vreun adult să fie tras la răspundere. De altfel, adolescenții recunosc că pot merge la bal cu băutura cumpărată din afara localului.

Dar nebunia nu se oprește aici, căci profesorii devin consumatori de show-uri erotice susținute chiar

României s-au opus categoric organizării balurilor în această zi care ne amintește de jertfa Mântuitorului?

Dacă inspectorii școlari și profesorii nu poartă nici un fel de răspundere pentru ceea ce întâmplă cu adolescenții români, părinții nici atât, în grija cui se află ei? Ce se poate alege dintr-o generație uitată de noi toți, prăbușită pe podiumul unor cluburi de noapte, o generație care se dezbracă de tot ce e bun și frumos, etalându-și, în fața noastră,

cercetează toate aceste grave probleme, înainte de a se grăbi să dea dezlegare pentru Sfânta Împărtașanie?

Vineri, pe 8 noiembrie, când Biserica Ortodoxă prăznuiește Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, în întreaga țară au fost programate baluri ale bobocilor. În cluburi, discoteci, localuri de noapte au avut loc din nou show-uri, care mai de care mai deocheate, au fost susținute concerte cu înjurături, au avut loc numere de striptease. Luăm atitudine?

Câte generații de tineri mai trebuie distruse, cu părtașia părinților și a cadrelor didactice, prin participarea adolescenților la asemenea petreceri?

Luând în considerare cele menționate mai sus, organizațiile semnatare solicită tuturor factorilor implicați în procesul educațional asumarea responsabilității față de incidentele petrecute cu ocazia Balurilor Bobocilor. Considerăm că, pentru siguranța elevilor, petrecerile ar trebui organizate în incinta unităților de învățământ, sub atenta supraveghere a cadrelor didactice. De asemenea, având în vedere că poporul român este un popor creștin, vă rugăm să respectați zilele de post, programând balurile în zilele de sâmbătă sau duminică. Nu participați la pervertirea adolescenților români, căci ei sunt viitorul țării noastre!

Scrisoare deschisă adresată școlii și părinților

de elevele lor! În timp ce la unul din liceele din Bacău, fetele de clasa a IX-a au dansat în fața dascălilor, îmbrăcate în pantaloni foarte scurți sau chiar în lenjerie intimă, la Constanța, elevii s-au dezlănțuit într-o orgie stropită din belșug cu whisky. Putem admira efectele secundare ale combinației de whisky cu energizante în mișcările lascive a două tinere, reamintim, de maxim 15 ani, care se mângâiau de mama focului pe ritmurile focoasei Anna Lesko, una din cele mai senzuale artiste de pe la noi, invitată să înfierbânte mințile și așa flambate în alcool ale bobocilor de la „Mircea”.» (Balul bobocilor de la „Mircea cel Bătrân”, orgie cu whisky și erotism, în publicația Atitudinea 16.11.2010).

Să fie oare o întâmplare faptul că mai toate aceste așa-numite baluri – în fapt, pretexte pentru distrugerea în masă a tineretului – sunt programate vinerea, în zi de post? Câți dintre părinții creștini ai

propria ei neputință? O rușine fără egal, pentru care vom da seamă. Oare putem întoarce capul, oare putem închide ochii, ca și cum toată această demență colectivă NU AR EXISTA?

De Halloween, facem din ei monștri, cu Harlem Shake îi invităm să se zvârcolească, aruncându-și hainele de pe ei, iar de Valentine's Day și de balul bobocilor îi chemăm să se prostitueze, să se îmbete și să se drogheze, sporcând zilele de post. Frumos dar, celor care mâine se vor numi România! Dintre cei care parcurg tot acest proces de pervertire, oare câți se mărturisesc la duhovnicii lor? Dar dintre duhovnici, oare câți

Semnatori: *Protopopiatul Piatra Neamț • Asociația Creștin Ortodoxă Mama Olga, Piatra Neamț • Asociația Medicală „Concordia 2006” • Asociația Provita, filiala Gorj • Fundația Sfinții Martiri Brâncoveni Constanța • Școala Brâncovenească Constanța • Asociația Oamenilor de Afaceri Creștini-Ortodocși Constanța • Asociația Bucovina Profundă Suceava • Fundația Sfinții Martiri Brâncoveni, filiala Suceava • Asociația Pentru Libertatea Românilor • Asociația Neagoe Basarab*

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Intelligență pe care a dat-o până la el neamul românesc”. Creatorul primului sistem filozofic original în gândirea românească modernă. Volume: „Opere complete”, 1914; „Opere filosofice”, 1922; „Opere filosofice”, 1967; „Opere filosofice alese”, 1975.

■ 21/1939 – n. **Constantin Crișan**, la Târgu-Neamț, (d. 29. 10. 1996), critic, istoric și sociolog literar. Facultatea de Filologie a Universității ieșene, doctor în filologie (1974). A colaborat la: „Ateneu”, „Contemporanul”, „România Literară”,

„Steaua”, „Tribuna”, „Viața Românească”. Autor de ediții: Nichita Stănescu, Urmuz ș. a. O surpriză a produs editarea postumă a eseului „Eminescu versus Dumnezeu sau Blestemul în

Rememorări nemțene

genunchi” (1999). Alte cărți: „Eseu despre personalitate”; „Memorial invers”, 1976; „Confesiuni esențiale”, 1977; „Nostalgia comunicării”, 1978; „Conversații de bunăvoință. Eseu despre adevăruri uitate”, 1980 ș.a. Numeroase traduceri.

■ 21/1955 – n. **Aurel Dumitrașcu**, la Săbasa, Borca, Neamț (d. 16. 09.1990, Bucu-

rești). Facultatea de Filologie (română-franceză), din Iași (1983-1987). Primele poezii, în Revista „Tomis” (1976). Participă și citește poezie la Cenaclul „Numele poetului”, al Revistei „Luceafărul” (9. 09. 1983). Debut editorial: „Furtunile memoriei” (1984). Împreună

cu scriitori din Neamț, a organizat „Școala de Poezie” și „Colocviile de la Neamț”. Alte cărți: „Biblioteca din Nord”, 1986; postume: „Mesagerul”, 1992; „Tratatul de eretică”, 1995; „Mesagerul”, 1997; „Fiara melancolică”, 1999;

(continuare în pag. 18)

TELEGRAME

Potrivit unui comunicat al Inspectoratului Școlar Județean (ISJ) Neamț, în **topul obrăznicăturilor nemțene, în luna septembrie** s-au înregistrat 56 de cazuri de violență, din care 22 vizează violența verbală și psihologică, 11 sunt de natură fizică, iar 7 intră în categoria „ofensă adusă cadrului didactic”. Totodată, au fost semnalate 13 cazuri de comportament deviant în relația cu școala, precum și trei situații care intră sub incidența legii. Cele 56 de cazuri de violență au fost comise de 48 de elevi: 42 băieți și 6 fete. Pe primul loc în topul celor mai obraznici s-au aflat elevii din învățământul gimnazial -26, urmați de cei din învățământul profesional -10 și de elevii de liceu -9. Cei mai cuminți au fost școlarii din învățământul primar, unde s-au înregistrat doar trei cazuri de violență.

La începutul lunii noiembrie, de ziua nașterii lui Sadoveanu, Liceul „Ion Creangă” din Pîrpirig a organizat la Școala Gimnazială Stanca cea de a VII-a ediție a simpozionului „Domnul Trandafir – Chipul dascălului meu”. Au fost prezenți reprezentanți ai ISJ Neamț, ai Centrului pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare”, cadre didactice din Pîrpirig, oficialități locale. Încadrată în categoria concursurilor culturale-artistice, manifestarea s-a desfășurat pe două secțiuni: creații plastice/colaje și o sesiune de comunicări științifice și referate. Inițiatorii proiectului, care promovează atât literatura, folclorul cât și personalitatea locului, sunt directorii Elisabeta Grămadă și Nadia Sângeap. Următorul proiect „Datini și obiceiuri de iarnă” este un concurs național care se va

TELEGRAME

desfășura la Pîrpirig, în parteneriat cu Școala Vorona din județul Botoșani, Școala Adâncata din județul Suceava și alte șase școli din Neamț.

Cea de-a 43-a ediție a manifestării „Sadoveniana” a debutat, vineri, 25 octombrie, la Centrul cultural din comuna Tupilați și la Hanul Ancuței și s-a încheiat la Muzeul memorial „Visarion Puiu – Mihail Sadoveanu” de la Vovidenia – Mănăstirea Neamț. „Sadoveniana” 2013, la care au participat profesori universitari, scriitori, critici și istorici literari, cadre didactice din Iași, Piatra Neamț, Roman, Tazlău, a fost organizată de ANTREC Neamț, în colaborare cu Societatea Scriitorilor din județul Neamț și Centrul cultural Tupilați. Simpozionul „Mitologia muntelui în opera sadoveniană” a marcat împlinirea a 133 de ani de la nașterea clasicului român și a 80 de ani de la apariția romanului „Creanga de aur”. A fost evocată de asemeni personalitatea prozatorului I. I. Mironescu (130 de ani de la naștere), originar din Tazlău, prieten cu M. Sadoveanu și a fost lansat nr. 33 al revistei „Antiteze”, cu o secțiune dedicată lui M. Sadoveanu,

Asociația Pro Democrația Club Târgu Neamț a organizat în perioada 31 octombrie – 4 noiembrie la Târgu Neamț, **tabăra de Cultură și Civilizație românească** în cadrul proiectului E.Tnos Românesc, finanțat de către MAE – Departamentul Politici pentru Relația cu Românii de Pretutindeni. Au participat tineri din România, Serbia, Ucraina și R. Moldova, au avut loc seminarii și ateliere despre identitate națională,

TELEGRAME

despre democrație și drepturile omului, românism vs. europenism și cultura română în viziunea tinerilor români din jurul României, subiect care face obiectul și unui studiu sociologic printre tinerii etnici români din țările participante, au fost vizitate obiective istorice și culturale din zonă. Cristian Tabără, a insistat pe ideea că România trebuie să facă mai mult pentru etnicii români de peste hotare, iar Iuliana Iliescu a punctat momentul Vilnius ca reper capital pentru drumul european al Moldovei și Ucrainei. (Prof. Emanuel Bălan, președinte Asociația Pro Democrația Club Târgu Neamț)

La începutul acestei luni, **Liceul Teoretic „Mihail Sadoveanu” din Borca a sărbătorit 60 de ani de existență**. Au marcat evenimentul foști și actuali elevi, cadre didactice, oficialități nemțene prezente la dezvelirea statuii patronului spiritual al liceului și la o slujbă de pomenire și de binecuvântare susținută de un sobor de preoți, în frunte cu Pr. protopop Ionel Cuțuhan de la Protopopiatul Ceahlău. A avut loc un spectacol susținut de grupul vocal „Allegria” și ansamblul folcloric „Drumul Baltagului” și au fost decernate diplome de excelență unor foști dascăli ai liceului și unor personalități nemțene: Viorel Stan, inspector general, Maria Lungu, Gheorghe Țigău, Alexandru Țăranu, Elena Condurat, foști profesori, primarului Ovidiu Geo Niță, Ionel Cuțuhan, preot protopop, Dumitru Alămăiei și Culiță Tărăță, președintele CJ Neamț. Mai merită menționat că, dacă în 1953 exista o singură clasă de liceu, astăzi numărul cadrelor didactice este de ordinul zecilor, iar al elevilor trece cu mult peste 600.

TELEGRAME

Prin generozitatea holdingului TCE 3 Brazi, **șase elevi nemțeni eminenti au fost premiați** pe 22 octombrie, de către Mihai Tărăță. Felicitările (și plicurile cu bani) au fost preluate de părinții premiaților care, acum, studiază în alte orașe: **Diana Alexandra Dumitrescu**, de la Colegiul Național „Petru Rareș”, **Monica Elena Popa**, de la Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, din Târgu Neamț, **Ana Elena Scurtu**, de la Colegiul Național „Petru Rareș” și **Daniel-Ionuț Șoldan**, de la Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, toți patru absolvenți ai examenului de bacalaureat cu media 10. Cele două olimpice internaționale premiate au fost **Mara Ieșanu**, de la Colegiul Național „Roman-Vodă” – care a luat medalie de argint la Olimpiada Internațională de Chimie, și **Maria Cristina Dedu**, elevă în clasa a noua la Colegiul Național „Petru Rareș” – care a obținut medalia de argint la Olimpiada Internațională de Astronomie.

După ce în anul școlar 2013-2014, din lipsă de candidați, în Neamț nu au fost înființate 6 clase de profesională, la sfârșitul lunii octombrie, directorii tuturor unităților de învățământ tehnologic din județul Neamț s-au întrunit, într-o ședință de lucru convocată de inspectorul general al ISJ Viorel Stan. S-a pus la cale **fundamentarea planului de școlarizare pentru anul 2014-2015 la învățământul profesional** și au fost dezbătute problemele curente ale managementului școlar. Dincolo de dispariția iremediabilă a șefului de muncă al tinerii generații, remediabilă ar putea fi punerea în concordanță a programelor elaborate de către Ministerul Educației cu cerințele agenților economici, de pe piața muncii.

☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii**

(urmăre din pag. 17)

” Carnete maro, I-IV”, 2001 – 2005; „Scene din viața poemului”, 2004; „Frig sau despre cum poezia ne-a furat moartea. Epistolă (1978-1990)”, 2008.

■ 27/1962 – n. **Dumitru Bostan, jr.**, la Piatra-Neamț. A absolvit Academia de Artă „Nicolae Grigorescu”, București (1986). Profesează la Serviciul de Restaurare din cadrul Complexului Muzeal Județean Neamț. A debutat la Salonul Anual de Artă din Piatra-Neamț (1983). Prezent la expozi-

țiile județene ale Filialei Neamț a U.A.P. Expoziții de grup în țară și peste hotare. Prezent la Saloanele Moldovei și Salonul Național de Grafică. A participat la Expoziția Europeană din Olanda. Autor al mozaicului ceramic „Omul” de la Spitalul de Urgență București.

Rememorări nemțene

■ 28/1923 – n. **Clement Pompiliu**, la Scăeni-Prahova. (d. 1985, Piatra-Neamț), sculptor. A absolvit Academia de Belle Arte din București. S-a stabilit la Piatra-Neamț. Numeroase expoziții colective de sculptură și pictură la Bacău, Iași, Piatra-Neamț. În 1952, a expus în cadrul Analei de Stat din București. În 1969, a realizat o unică expoziție personală la Piatra-

Neamț. Lucrări de for public amplasate în Piatra-Neamț, Roman, Bacău, Slănic Moldova. Distins cu Meritul Cultural și premii naționale.

■ 28/1950 – n. **Arcadie Răileanu**, la Perieni, Basarabia. Stabilit la Piatra-Neamț. Este absolvent al Institutului Politehnic din Chișinău, specialitatea Arhitectură. Personale: Bacău, Bârlad, București, Călimănești, Câmpulung Moldovenesc, Chișinău, Craiova, Iași, Râmnicu Vâlcea, Piatra-Neamț, Tighina (Basarabia), Timișoara.

Conferința Științifică Internațională Tradiție și reformă. Reconstrucția socială a Europei

În zilele de 7 și 8 noiembrie 2013, Institutul de Sociologie din cadrul Academiei Române a fost gazda celei de a doua ediții a conferinței internaționale *Tradiție și reformă. Reconstrucția socială a Europei*, care și-a propus să reunească studii și cercetări pe tema centrală a actualității europene: reconstrucția socială.

Conferința a fost organizată de Centrul de Cercetări Socio-umane Lumen, Editura Lumen și Medimond International Proceedings, în parteneriat cu Laboratorul de cercetare „Europa Socială” Institutul de Sociologie al Academiei Române, Academia de Științe a Moldovei – Institutul de Studii Enciclopedice (Republica Moldova), Higher Education Research and Consulting Company – S.U.A., Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană, Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Universitatea Lucian Blaga din Sibiu, Universitatea Valahia din Târgoviște, Universitatea Ecologică din București, Universitatea Mihail Kogălniceanu din Iași.

Structurată pe mai multe domenii: istorie, sociologie, științele comunicării și studii media, științe politice, relații internaționale, studii europene, științe economice și juridice, manifestarea a încurajat abordările originale, transdisciplinare urmărind să răspundă la întrebarea: *Ce este Europa?* Implicațiile identitare ale problematicii actuale ale continentului european au intersec-

tat tradiția cercetărilor sociale și concordanța noilor politici privind viitorul Europei. Studiile care au problematizat rolul și locul țării noastre în construcția actuală a Europei au fost apreciate în mod special. Au prezentat și susținut teme profesori universitari, cercetători, doctoranzi și doctori în științe socio-umane și juridice din țară și străinătate (Spania, Cehia, Macedonia, Statele Unite ale Americii, Iran, Kazahstan, Rusia, Republica Moldova etc.).

În domeniul dreptului, conferința a reunit cercetători preocupați de aspectele clasice ale dreptului, de reformele legislative survenite pe plan intern, european și internațional dar și de tendințele legislațiilor moderne de uniformizare a normelor juridice în diverse ramuri ale științelor juridice.

Cele două zile în care s-au desfășurat lucrările conferinței pe secțiuni s-au caracterizat prin intensitatea intervențiilor, dinamism, originalitate și diversitate în abordarea problematicii.

Concluzionând cele prezentate, putem afirma, de la fața locului, că unicitatea și, în același timp nota de originalitate a Conferinței a rezultat din conjuncția a două elemente: pe de o parte, s-a acordat atenție aspectelor clasice pe care le implică studiul științelor juridice și socio-economice iar pe de altă parte, s-a inserat, cu argumente pertinente, perspectiva modernă, europeană și internațională asupra subiectelor abordate.

Prof. dr. Mihai FLOROAIA

SUMAR

Viața sindicală. Privire în actualitate. Imperative: Gabriel PLOSCĂ – *Promovarea prin activități inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație, la final* (pag.1-3) * Mihaela DIACONESCU – *Buletin informativ nr. 24* (pag.4-5) * Margareta MANCAȘ – *Buletin informativ nr. 25* (pag.6-7) * Mircea ZAHARIA – *De la greva japoneză, la greva generală?* interviu cu dl. Gabriel PLOSCĂ, președintele Sindicatului Învățământ Neamț (pag.1-2)

● **Eveniment. Puncte de reper:** Constantin ANDREI – *15 ani de învățământ universitar la Piatra-Neamț* (pag.1-8) * Red – *Al nostru Vasile Spătărelu* (pag.8) * Alexandrina Camelia și Mihai Emilian-MANCAȘ – *Liceul din Bicaz, la 60 de ani!* (pag. 2-3)

● **Lecția de istorie. Comemorări. Memento:** Mihai MANCAȘ – *Un noiembrie dramatic* (pag. 2-3) * Constantin TOMȘA – *Rememorări, noiembrie* (pag.14-18) * Red. – *Aniversări culturale noiembrie* (pag.20)

● **Cogito, ergo sum:** Anca LUNGU – *Lecția de filosofie, o lecție de viață!* (pag.10) * Ada POPOVICI – *Salvați Balul Bobocilor!* (pag.11) * Viespea DIDA – *De râsu-plânsu curcilor. Decalogul lui Chomsky* (pag.5-7)

● **Arte&meserii:** Constantin TOMȘA – *Note de lector: Ioan Zembisi „Arta de a fi om”* (pag.15) * Mihai MERTICARU – *De ce iubim poezia?* (pag. 16) * Vasilica STOICIU-FRUNZĂ – *Să nu uităm* (pag.9) * Mircea ZAHARIA – *Lângă Madecu* (pag.8-9)

● **Pași spre Europa:** Mihai FLOROAIA – *Conferința Științifică Internațională „Tradiție și reformă. Reconstrucția socială a Europei”* (pag.19) * Comunicat VODAFONE – *Pași spre Biblioteca Virtuală* (pag.16)

● **Școala nemțeană, la zi:** Dumitru RUSU – *Domn' Profesor* (pag.20) * Poștărița CRISTINEL – *Telegrame* (18-19) * Scrisoare deschisă – *Semnal de alarmă tras de Protopopiat și asociațiile creștine* (pag.17)

● **Ultima oră la Roman:** Cristina ARUXANDEI – *O incursiune în istoria învățământului românesc* (pag.13) * A. OPRÎȘ – *„Mușatinii” din nou în stradă...* (pag.12) * *Copiii vlădicăi Melchisedec* (pag.12) * *Liceul „Roman Vodă” la masa elitelor* (pag.13) * *Campanie după campanie* (pag.12) * *O romanvodistă în America* (pag.20) * *Educație și diabet...* (pag. 12) * Poștărița CRISTINEL – *Telegrame* (pag.11-13)

☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii** ☐ **Arte și meserii**

Colegiul Național „Calistrat Hogaș” este implicat într-un proiect european, **Leonardo Da Vinci „EUROPE DEFINES UNITY AND DIVERSITY IN FOOD CULTURE”**, în parteneriat cu alte instituții de învățământ din Turcia, Kayseri Halide Nusret Zorlutuna Kız Teknik ve Meslek Lisesi, Polonia, Zespół Szkół im. T.Kościszki w Wysokiej și România, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir”. În perioada 21-26.10.2013 a avut loc a doua întâlnire de proiect în Polonia. Colegiul Național „Calistrat Hogaș” a fost reprezentat de către 12 elevi și 4 profesori care au participat la activități care au vizat: prezentarea gastronomiei locale; identificarea asemănărilor și deosebirilor dintre gastronomia turcă, română și polonă; vizitarea unor întreprinderi cu domenii culinar și restau-

rante cu mâncare tradițională. Obiectivele concrete ale parteneriatului sunt: creșterea abilităților de comunicare într-o limbă străină și consolidarea conștiinței cetățeniei europene,

TELEGRAME

creșterea toleranței și a respectului față de alte culturi și moduri de viață.

Ziuă de **25 Octombrie** 2013 a fost dedicată de elevii Colegiului Național „Calistrat Hogaș” celor două repere morale legate de această dată: **Armata Română și Regele Mihai**. A avut loc o expunere pe tema „Rolul armatei de-a lungul isto-

riei”, și prezentarea personalității regelui Mihai (singurul șef de stat monarh implicat în cel de al Doilea Război Mondial). De asemenea, a fost organizată și o expoziție tematică de carte, fotografii și obiecte militare. Ambele manifestări au fost organizate de către Catedra de istorie, reprezentată de prof. dr. Daniela Mătăsaru și prof. Irina Gireadă, Clubul de istorie „Calistrații” și Biblioteca CNCH, având drept partener Centrul Militar Piatra-Neamț. Scopul declarat al acestei acțiuni îl reprezintă sporirea gradului de interes pentru cunoașterea evenimentelor legate de istoria recentă a neamului, și, implicit, conștientizarea identității noastre naționale.

Dom' profesor...

Prin definiție, omul de la catedră știe tot. E tobă de carte, cunoaște și „n” limbi străine. La liceu a fost numai premiant, iar la facultate șef de promoție. Marfă de marfă. Ajuns „domn” la oraș, printre domni, vrea să lumineze tineretul „viitorul țării” [Sanchi!]. Dacă predă și matematică, treaba devine criminală. Se știe, matematica nu poate fi înguritată de oricine. Trebuie să ai chemare pentru așa ceva. De aceea mulți liceeni o ignoră sublim, deși promovează.

Demult, demult am avut un prof de mate tare curios. Era ciudat, cu un comportament straniu. Cu reacții neașteptate, derutante, de aceea așteptam ora de matematică ca judecata de apoi. Stăteam în picioare la marginea băncilor și ne rugam Celui de Sus, să ne ferească de „ceasul rău”. Ți-ai găsit. Profesorul apărea încruntat, furios, pus pe mizerii mărunte. Dacă zărea vreun elev făcând cruce, scandalul era gata. Îi cârpea două perechi zdravene de palme, zicându-i: „Ce sunt eu mă, Sătana, de faci cruce când mă vezi?” Și începea supliciu. Trei „victime” erau scoase „la ecranul negru” și jumulate cum trebuie. Fiecare în pătrățica lui, sub privirile dure ale profului. Din când în când îi apostrofa: „bă, ești un zero”, „ba nu, un zero absolut”... și le stâlcea și numele. Lui Căpiță îi zicea Căchiță, lui Bojin, Borvin iar lui Micu, Nimicu. Teroare mare. Numai vorbe de osândă.

Într-o astfel de oră, un coleg ghiduș, talentat la desen a început să-l picteze pe „dictator”. Și-a introdus stiloul între degetele de la piciorul drept, a așezat caietul pe podea și dă-i. Portretul prindea contur clar, reușit. Cum-necum, proful l-a zărit. Mamăaaa!!! S-a repezit cu ferocitate, ca un hultan în porumbel. Ce a urmat e greu de povestit. Îmi amintesc doar că „penelul” – stiloul pictorului a zburat prin aer și s-a înfipt în perete, oscilând în sus și în jos. În anul următor, spre ușurarea noastră am făcut matematica cu o doamnă, o mare doamnă. Dumnezeu s-o odihnească, că ne-a trecut pe toți, chiar și pe cei cleioși. Dom' profesor, în schimb a fost delicios, în ticăloșie!

Dumitru RUSU

O romanvodistă în America

Alături de tineri din toate colțurile planetei, Georgiana Bârjoveanu a avut ocazia să participe în perioada 6-10 noiembrie la acțiunile de excepție ale organizației *People to People Internațional* (PTPI) prilejuite de ediția din acest an a Global Youth Forum. Participarea romanvodistei, care este și coordonatoarea a departamentului de relații cu publicul în cadrul organizației P.T.P. Roman, este cu atât mai remarcabilă cu cât a obținut una dintre cele două burse oferite pentru Europa pentru a participa la acest eveniment, alături de elitele organizației de pe toate continentele planetei.

M-am bucurat foarte mult când am aflat că voi fi prezentă la Global Youth Forum, însă acum, după ce am trăit această experiență, sunt de-a dreptul fericită. Întâlnirile cu cei prezenți la Washington și tot ceea ce s-a întâmplat acolo, într-un timp relativ scurt dar care a condensat o gamă complexă de activități, toate la un loc, m-au transformat pur și simplu și mă bucur că pot, astfel, să împărtășesc cu colegii mei de-acasă această experiență unică, a mărturisit Georgiana Bârjoveanu care, astfel, a făcut cinstu nu doar organizației românești ci și țării și bătrânului continent.

Performanța Georgianeii vine la scurt timp după ce chiar președintele P.T.P. Roman, Andrei Corduneanu, a fost ales să reprezinte România în Consiliul Onorific al organizației *People to People International* – PTPI Board of Trustees pentru un mandat de trei ani, tânărul romașcan fiind ales alături de reprezentanți ai unor țări în care activitatea PTPI este de mare tradiție. De remarcat este faptul că PTP Chapter Roman care numără în prezent aproximativ 70 de membri, majoritatea elevi de liceu, militează pentru idealurile unei educații globale, înțelegere, spirit umanitar și respect pentru viață, capitolul Roman constituit chiar în decembrie 1989, fiind, astfel, prin tradiția sa, cel mai reprezentativ în partea de Sud-Est a Europei.

Numărându-se printre cele peste 300 de capitole din cadrul *People to People International*, PTP Roman a fost permanent implicat în diverse programe specifice și, ca o recunoaștere deosebită, i s-a încredințat găzduirea Conferinței Europene a PTP din anul 2003. Alături de Andrei Corduneanu, România mai are doi reprezentanți în PTPI Board of Trustees, respectiv prof. (de limba engleză) Sorina Danciu și Gina Tătaru, ambele din Roman, ultima fiind în prezent stabilită în București. (A. OPRIS)

CALENDAR	Noiembrie	CALENDAR	Noiembrie
01	. Dimitrie PACIUREA, sculptor (1 nov. 1873 – 14 iul. 1932) – 140 de ani de la naștere		brie 1953) – 60 de ani de la moarte
	07. Albert CAMUS, scriitor și eseist francez, laureat al Premiului „Nobel” pentru Literatură pe anul 1957 (7 noiembrie 1913 – 4 ianuarie 1960) – 100 de ani de la naștere		16. Ziua Internațională pentru Toleranță instituită de ONU în 1996 (Rezoluția 51/95). Marchează data adoptării la 16 noiembrie 1995 a Declarației Principiilor Toleranței
	13. Gioacchino ROS-SINI, compozitor italian (29 februarie 1792 – 13 noiembrie 1868) – 145 de ani de la moarte		17. Ziua Internațională a Studenților declarată în 1941 de către Consiliul Internațional al Studenților, ca urmare a evenimentelor din 1939 de la Praga, când nouă studenți și-au pierdut viața, iar alți peste 1200 au fost trimiși în lagăre de concentrare
	13. Ziua Internațională a Educației Copiilor Nevăzători se marchează din 1946, în ziua de naștere a pedagogului francez Valentin Haițy, întemeietorul primei școli pentru nevăzători din lume (1784)		19. Franz SCHUBERT, compozitor austriac (31 ianuarie 1797 – 19 noiembrie 1828) – 185 de ani de la moarte
	15. Emil RACOVITĂ, om de știință (15 nov. 1868 – 19 nov. 1947) – 145 de ani de la naștere		20. Selma Otiliana Lavis LAGERLÖF, scriitoare suedeză, laureată a Premiului Nobel pentru Literatură pe anul 1909 (1858-1940) – 155 de ani de la naștere
	16. Eugene O'NEILL, dramaturg american, laureat al Premiului „Nobel” pentru Literatură pe anul 1936 (16 octombrie 1888 – 27 noiem-		20. Ziua Internațională a Drepturilor Copiilor se sărbătorește din
			1989 și marchează ziua în care ONU a adoptat Declarația Drepturilor Copiilor (1959) și Convenția cu privire la Drepturile Copiilor (1989)
			21. René MAGRITTE, pictor surrealist belgian (21 noiembrie 1898 – 15 august 1967) – 115 ani de la naștere
			24. Dale CARNEGIE, pedagog și psiholog american (1888-1955) – 125 de ani de la naștere
			28. Eremia GRIGORESCU, general român (28 nov. 1863 – 21 iul. 1919) – 150 de ani de la naștere
			29. Claudio MONTEVERDI, compozitor italian, creatorul instrumentației moderne (15 mai 1567 – 29 noiembrie 1643) – 370 de ani de la moarte.

Textele se trimit pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÂNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32,
Piatra Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ - director general, Iosif COVASAN - director economic,

Florin FLORESCU - director fondator

Gheorghe AMAICEI, Liviu RUSU, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Constantin TOMȘA,

Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Mihai FLOROAIA,

A. OPRIS - subredacția Roman, Carmen DASCĂLU (secretar),

Dorian RADU - tehnoredactare, foto; Florin MOLDOVANU - editor online.